

Böyle olur sömürü ve soygun düzeninin bütçesi!

2018 yılı için 763 milyar TL olarak belirlenen bütçe giderlerine karşılık 697 milyar TL gelir elde edilmesi öngörülmektedir. Beklenen 697 milyar TL'lik bütçe gelirinin 599 milyar TL'lik kısmı, yani %86'sının vergilerden karşılanacağı hesaplanmaktadır. Yani işçi ve emekçiler bütçenin %86'sını daha maaşını almadan doğrudan kesintiler yoluyla ve sürekli arttırılan KDV, ÖTV, MTV gibi dolaylı vergilerle ödeyecektir.

Bütçe gelirin en çok katkısı olan işçi ve emekçiler, yine bütçeden en az faydalanan olacaktır. Çoğunluğu asgari ücret sefaletinde yaşamak zorunda olan işçi ve emekçilerin ihtiyaç duyduğu eğitime, sağlığa, sosyal hizmetlere yine her zamanki gibi daha az pay ayrılacaktır. Buna karşın sermayeye, savaşa, diyanete, yani sermaye düzeninin öncelikli ihtiyaçlarına daha fazla bütçe ayrılacaktır. **s.4**

Haftalık
Sosyalist
Siyasal Gazete

ISSN 1300-3585

Sayı 2017 / 43
10 Kasım 2017 • 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak12.net

Burjuva siyaset sahnesini yeniden düzenleme ihtiyacı...

İşçi sınıfı sömürü ve kölelik düzenine karşı mücadeleyi yükseltmelidir!

Kürt sorunundaki açmaz derinleşiyor

Emperyalist güçlerle kurduğu ilişkiler, Kürt sorununun yarattığı yeni durum ile birleşince Türk sermaye devleti için işler çok daha karmaşık bir hal alıyor.

Direnişlerin güçlenebilmesi için sınıf dayanışması

Direnişlerin güç kazanmasını sağlayacak en önemli etkenlerden birisi, kuşkusuz ki direnişler arasında sınıf dayanışmasını güçlendirmektir.

Sermaye ucuz emek ordusu yaratıyor!

Mesleki eğitim alanı ile üretim sürecinin daha ileriden bütünleşme süreci, sınıf mücadelesinin geleceğini de etkileyecek temel önemde bir nokta.

Büyük Sosyalist Ekim Devrimi 100. yılında! Gelecek mutlak sosyalizm!

s.12

Kapitalizme mahkum değiliz!

s.14

Burjuva siyaset sahnesini yeniden düzenleme ihtiyacı...

İşçi sınıfı sömürü ve kölelik düzenine karşı mücadeleyi yükseltmelidir!

İktidarı tekeline alan Erdoğan AKP'si hem baskı ve zorbalığın dozunu arttırıyor hem de din istismarı ve inanç sömürüsüne dayalı karanlık icraatlarını pervasızca topluma dayatıyor. Emekçilerin yaşamını günden güne ağırlaştırarak iktidar tüm bunları, sermayeye hizmet için olduğu kadar, kendi özel hedeflerini hayata geçirmenin imkanı olarak da ele alıyor.

Burjuvazi ve emperyalistler, AKP'nin emek düşmanı icraatlarından fazlasıyla memnunlar. Ancak tek adam diktasının inşası ve bekası için atılan bazı adımlar, özellikle Erdoğan'ın bu kapsamda sergilediği çıkışlar tahammül sınırlarını aşıyor. Siyasal islamcı, şoven milliyetçi zehrin yayılmasını destekleyenler, yani AKP belasını bu ülkenin emekçilerinin başına bela edenler, artık kendilerini fazlasıyla rahatsız eden tutumlarından dolayı Erdoğan'dan kurtulmak istiyorlar.

İktidarı ele geçirse de toplumsal meşruiyetini yitirmiş bulunan AKP, içine düştüğü açmazları aşamıyor. Muhalefetle sadece kaba şiddetin diliyle konuşan iktidar, düzen siyasetini de bunaltan bir baskı aygıtı inşa ediyor. Bu durum düzen siyasetindeki açmaz ve krizi derinleştirirken, 2019 seçimlerinin yaklaşması, siyaset alanının yeniden düzenlenmesini dayatıyor. Başını Meral Akşener'in çektiği İYİ Parti'nin (İP) sahneye çıkması, bu hedef doğrultusunda değerlendirilecektir.

***

Açmazı derinleşen düzen siyasetinin yeniden düzenlenmesi hem emperyalistler hem de işbirlikçi burjuvazinin bir kesimi için bir ihtiyaçtır. Zira sermayenin vurucu gücü olarak hareket etse de, siyasal islamcı gericiliğin kendi özel hedeflerine öncelik vermesi, böylece rejim krizini daha da derinleştirilmesi önemli bir sorun alanıdır. Krizin aşılması ve siyaset alanının "normalleşmesi" için "yeni" partilerin sahneye çıkması gerekiyor. Bu güncel ihtiyaca yanıt verme potansiyeli taşıdığı düşünülen İP, rejim krizinden çıkış doğrultusunda değerlendirilmek isteniyor.

"Yeni" diye sunulsa da, İP'i kuranla-

rın tümü kokuşmuş düzen siyaseti arenasında rol alanlardan oluşuyor. Örneğin 20 yılı aşkın bir süreden beri burjuva siyaset sahnesinin ön sıralarında bulunan Meral Akşener ilkin DYP'li, ardından AKP'li, sonra MHP'li ve nihayet İYİ Parti lideri olarak bu sahnede önemli roller üstlenmiştir.

Hem sağcı hem islamcı hem laik olmak gibi vasıfları olduğu iddia edilen İP'e biçilen misyon, Erdoğan AKP'sinin düzen siyaseti üzerindeki hegemonyasını kırıp düzen siyasetini "olağan" bir görünüme kavuşturmak. Bu, AKP'nin sağcılık, İslamcılık, ırkçılık alanlarında kurduğu hegemonyayı kırmak için de gereklidir.

***

İşbirlikçi burjuvazinin bir kesimi ile emperyalistlerin ihtiyaçlarına yanıt vermesi beklenen, iktidar ve rant kavgasının bir yansıması olan bu yeni girişimin, işçi sınıfı ve emekçilerin sorunları ve taleplerinin karşılanması ile herhangi bir ilişkisi bulunmuyor. Nitekim İP'i kuranlar demagogik de olsa sosyal sorunlara değinmekten kaçınıyorlar.

Söylem planında bile işçi sınıfı ve emekçilere hiçbir vaatte bulunmayan sermayenin bu "iyi" partisi, AKP ile onun stepnesi olan MHP karışımı bir çizgiyi temsil ediyor. Yani iktidar ile stepnesi gibi, emek düşmanlarından oluşan bir parti ile karşı karşıya bulunuyoruz.

Düzen siyaseti "olağan" bir görüntüye kavuşturulsa bile, bu işçi ve emekçilere yönelik baskı, sömürü ve saldırılar açısından esasa ilişkin bir değişiklik yaratmayacaktır. Zira baskı ve sömürüyü katmerleştirmek için dinci gericiliğin ve şoven milliyetçiliğin bir kabus gibi ülkenin üstüne çökmesine çanak tutanların, bu karanlık çarkın kırılması gibi bir sorunları yoktur. Onlar bu koyu karanlığı kalıcılaştırmak, mümkünse "olağanlaştırmak" için sahneler. Diğer bir ifadeyle, kapitalistlerin çıkarlarını temsil ediyor, emperyalistlere bel bağlıyor, sömürü ve ücretli kölelik düzeninin bekası için çalışıyorlar. Nitekim, Akşener başta olmak üzere İP kurucularının geçmişte

üstlendikleri roller, işçi sınıfına, emekçilere, Kürt halkına ve ilerici-devrimci güçlere karşı düşmanca bir tutum içinde olduklarının kanıtlarıyla doludur.

***

Burjuva parlamentosunun devre dışı bırakıldığı, düzen hukukunun rafa kaldırıldığı, kaba gücün yasalarına tapanların devlet kurumlarını ve medyayı ele geçirdiği mevcut koşullarda, işçi sınıfı ve emekçiler, düzen siyasetine yeniden şekil verme çabalarına hiçbir şekilde umut bağlamamalıdır. Böyle bir beklentiye girmek, sömürücü egemen sınıflara yedeklenmek ve hayal kırıklıkları yaşamaktan başka bir işe yaramayacaktır.

İşçi sınıfı ve emekçiler, sermayenin "demir yumruğu" olarak hareket eden AKP ile suç ortaklarından hesap sormak için mücadele etmeli, sömürücü sınıflar tarafından öne sürülen İYİ Parti türü partilere ise itibar etmemelidirler. Unutulmamalıdır ki, düzenin siyaset sahnesindeki tüm partilerin esas misyonu kapitalist sınıfın çıkarlarını korumaktır. Erdoğan AKP'sinin emekçilere düşmanlıkta türünün en pervasız örneği olduğu bir gerçektir. Fakat bu, onun yerine geçecek ya da onunla iktidarı paylaşacak olanların da sermayeye ve emperyalizme hizmette gerekenleri yapacakları gerçeğini ortadan kaldırmaz.

***

Sermaye iktidarı işçi ve emekçilere, dini istismar ederek Ortaçağ karanlığını, emekçileri parçalayan şovenizmi, kaba bir sömürü ve köleliği dayatıyor. İşçi sınıfı ve emekçilerin buna yanıtı, karanlık zihniyeti reddetmek, birlik ve dayanışmayı pekiştirmek, sömürü ve kölelik zincirlerini kırmak için "sınıfa karşı sınıf" şiarıyla mücadeleyi yükseltmek olmalıdır.

İktidarın güncel saldırılarına karşı mücadele dar bir alana sıkıştırılmamalı, tüm kötülüklerin kaynağı olan mevcut düzene yönelmeli; sömürüyü, ücretli köleliği, ayrımcılığı, her tür baskı ve zorbalığı ortadan kaldırma hedefiyle yürütülmelidir.

İşçi sınıfı ve emekçiler, sermayenin "demir yumruğu" olarak hareket eden AKP ile suç ortaklarından hesap sormak için mücadele etmeli, sömürücü sınıflar tarafından öne sürülen İYİ Parti türü partilere ise itibar etmemelidirler. Unutulmamalıdır ki, düzenin siyaset sahnesindeki tüm partilerin esas misyonu kapitalist sınıfın çıkarlarını korumaktır.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2017/43 * 10 Kasım 2017 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Ersin Özdemir

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15
Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak12.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Dengeler değişirken Kürt sorunundaki açmaz derinleşiyor

Irak ve Suriye özgülünde son yaşananlara bakılırsa, emperyalistler cephesinden Kürt kartının daha bir önem kazandığı görülüyor. Güney Kürdistan'da yapılan referandum ve ardından yaşanan gelişmeler üzerinden Barzani'nin Rusya faktörünü öne çıkaran açıklamaları ve ABD'ye yönelik serzenişler önemli bir gerçeği ifade ediyor.

Diğer taraftan, Suriye'de IŞİD'in yenilgiye uğratılmasında önemli bir rolü bulunan YPG'nin gittikçe artan önemi, Ortadoğu'da kendi çıkarları için söz söyleyen iki odağın, Rusya ve ABD'nin, taktik adımlarına da yansıyor.

Rusya Devlet Başkanı Putin 19 Ekim 2017'de Soçi'de düzenlenen bir panelde yaptığı konuşma ile Suriye'de izlenecek hattı çizmişti. Buna göre, "Suriye krizinin çözümü için, çatışmasızlık bölgelerinin kararlaştırılması ve uygulanması ardından Suriye Halkları Konferansı" düzenlenebilecekti. Aynı günlerde Rusya'nın Suriye Özel Temsilcisi Aleksander Lavrentiev, 30 Ekim'de Rus medyasına demeç vererek böyle bir adım atılması için hazırlık yapıldığını dile getirmişti.

Aleksander Lavrentiev 30 Ekim 2017'de yapılan Astana-7 toplantısında, "Suriye'de Şam yönetimi yanı sıra IŞİD ve benzeri terör örgütlerinin üstesinden gelinmesinde Kürtler de büyük çaba harcadı ve harcamaya devam ediyor. Suriye halkının önemli bölümünü temsil eden Kürtlerin, Suriye krizi siyasi çözüm sürecinde de masada yer alması gerekiyor" demişti. 7. Astana toplantısının ardından, Rusya Soçi şehrinde 'Suriye Ulusal Diyalog Konferansı'nı' düzenleyeceğini duyurmuştu. Tarih olarak ise 18 Kasım'dan bahsediliyordu. Rusya Dışişleri Bakanlığı ise bu konferansa davet edilecek 33 siyasi yapılanmayı içeren bir liste yayınlamıştı.

"Suriye halklarını" bir araya getirme amacıyla yapılacak konferansa çağrılanlar arasında PYD'nin olması ise Rusya ile ilişkilerini normalleştirmeye çalışan Türk devletinin tepkisini çekmişti. Ancak yine de Rus uçağının düşürülmüş olmasından dolayı dilenen özürlerin, ekonomik, hatta askeri alanda verilen tavizlerin, 22 milyar dolarlık nükleer santral antlaşmasının, 16 milyar dolarlık Türk Akımı'na ilaveten 2 milyar dolarlık S-400 alım projesinin ve Rusya'nın koordinatörlüğünde sürdürülen İdlib harekâtının ardından yaşanan bu gelişme, Türkiye için Kürt ulusunun kazanımlarına duyulan taham-

İçeride ve dışarıda yaşanan gelişmelerin, izlenen çizginin faturasının Erdoğan ve AKP'ye çıkması olasıdır. Ancak Kürt ulusunun haklı talepleri ve mevcut 'realite' üzerinden kendine bir hat çizmeye çalışan PKK ve YPG için de aynı belirsizlikten bahsetmek mümkündür.

müslülük nedeniyle kabul edilebilir değildir.

Erdoğan'ın sözcüsü İbrahim Kalın ve Dışişleri Bakanı tarafından yapılan açıklamalarla bu rahatsızlık dile getirilmişti. Oysa Rusya ile ilişkileri "normalleştirmeye" çalışan Türk devleti PYD konusunda Rusya'nın, başından beri Türkiye'den farklı bir politikası olduğunu da biliyordu. Moskova'da 10 Şubat 2016'da PYD temsilciliğinin açılması, PYD'nin kontrolündeki Afrin'de Rus askeri gözlemcilerin bulunması, Fırat Kalkanı Harekâtı'ndan sonra Erdoğan'ın PYD kontrolündeki Mемbiç'e, Afrin'e ilerleme planlarına Rusya'nın dur demesi, Afrin'e, Mемbiç'e müdahale yeniden konuşulmaya başlandığında Türkiye-Suriye sınırındaki Afrin'de Rusya bayrağı dalgalanması, YPG'nin kontrolü altındaki kimi yerleri Rus askerine bırakması vb. dikkate alınması gereken tutumlardı.

PYD'nin Suriye konferansına davet edilmesini "emrivaki" olarak nitelendiren İbrahim Kalın Türkiye açısından bunun kabul edilemeyeceğini, konuyu Rus muhatapları ile görüşeceklerini söyledi. Kalın'a bakılırsa konferans "Türkiye'nin itirazı üzerine ertelenmiş", Kremlin Türk devleti ile temasa geçerek bu toplantıyı ertelediklerini açıklamıştı.

Ancak Rusya tarafından yapılan açıklama daha farklı. Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov, "Konferansın hazırlığı yapıyor. Kimse konferansı ertelemedi, çünkü konferansın tarihi resmi olarak açıklanmamıştı" dedi. Yani Rusya açısından bir plan değişikliğinden söz edilmiyor.

Rusya bu hamleleri yaparken ABD emperyalizmi de boş durmuyor. Düne kadar PKK ile YPG'yi ayırmak için özel bir dikkat gösterilen ABD kaynaklı açıklamalar şimdi daha farklı bir seyir izliyor. Alman birinci kanalı ARD'nin 'Panorama' programında, Suriye'deki ABD ordusu nun en üst düzey komuta merkezindeki isim olan General Raymond Thomas ile yapılan röportaja dair yapılan haberde, ABD'li general, IŞİD'e karşı verdiklerini iddia ettikleri mücadelede PKK ile "müttefik" olduklarını kabul etti. Bir gazetecinin, "PKK marksist bir örgüt değil mi?" sorusunu yanıtlayan ABD'li general, PKK üst düzey yöneticileri ile yaptıkları toplantıda kendilerine yeni bir isim almalarını önerdiğini söyleyerek, "Ben onlara marksist değil, demokrat diyorum" ifadesini kullandı. Yine Suriye'deki Amerikan ordusu sözcüsü Ryan Dillon ise kendisiyle yapılan röportajda, PKK'nin 'solcu' bir örgüt olmasının önem taşıma-

dığını, çünkü 'cephede farkın silikleştiğini' ifade ediyor.

Bu gelişmeler Rus ve ABD emperyalizminin Kürt hareketi ile ilişkileri güçlü tutmaya çalıştığını gösteriyor. Yani Kürt sorunu Türk sermaye devletini yeni bir açmazla baş başa bırakmış görünüyor. Emperyalist güçlerle kurduğu ilişkilerde bu yaşananlar, Kürt sorununun yarattığı yeni durum ile birleşince Türk sermaye devleti için işler çok daha karmaşık bir hal almaya başlıyor.

Kürt sorununda inkârcı ve imhacı devlet çizgisi sürdürülebilir olmaktan çıkmaktadır. İlerleyen günlerde Türk devletini bu gerçekliği hesaba katmaya zorlayacak yeni gelişmelerin yaşanması ise kaçınılmazdır. İçeride ve dışarıda yaşanan gelişmelerin, izlenen çizginin faturasının Erdoğan ve AKP'ye çıkması olasıdır. Ancak Kürt ulusunun haklı talepleri ve mevcut 'realite' üzerinden kendine bir hat çizmeye çalışan PKK ve YPG için de aynı belirsizlikten bahsetmek mümkündür. Zira Rusya ve ABD gibi emperyalist odakların çıkarlarının değişkenliğine göre hesap yapmanın da faturası mutlaka olacaktır. Bu faturayı referandum sonrası Barzani'nin ve Güney Kürdistan'ın nasıl ödediği ortadadır.

Böyle olur sömürü ve soygun düzeninin bütçesi!

Bir devlet bütçesinin gelirlerinin nasıl elde edildiği ve elde edilen gelirlerin neye, kimlere harcandığı, devletin hangi sınıfın hizmetinde bir aygıt olduğunu anlamak için yeterli veriler sunmaktadır. Türkiye’de de bu tablo oldukça nettir. Devlet bütçesinin gelirleri büyük oranda işçi sınıfı ve emekçilere yüklenen vergiler ile kamu arazileri ve kamu işletmelerinin özelleştirilmesi, satılması yoluyla elde edilirken, bu gelirler sermayeye ve kurulu düzenin ihtiyaçlarına aktarılır. Bundan dolayı da, daha öncekiler gibi 2018 yılı bütçesi de sürekli açık vermektedir.

2018 yılı için 763 milyar TL olarak belirlenen bütçe giderlerine karşılık 697 milyar TL gelir elde edilmesi öngörülmektedir. Beklenen 697 milyar TL’lik bütçe gelirinin 599 Milyar TL’lik kısmı, yani %86’sının vergilerden karşılanacağı hesaplanmaktadır. Yani işçi ve emekçiler bütçenin %86’sını daha maaşını almadan doğrudan kesintiler yoluyla ve sürekli arttırılan KDV, ÖTV, MTV gibi dolaylı vergilerle ödeyecektir. Peki ya patronlar? Giderleri gelirinden fazla olan bütçeye onların “katkıları” alınmayacak, her zaman olduğu gibi, ‘sosyal güvenlik primi affı’, ‘vergi barışı’ ‘yeniden yapılandırma’ gibi çeşitli kılıflarla ödemeleri gereken vergilerden muaf tutulacaklardır.

Bütçe gelirine en çok katkısı olan işçi ve emekçiler, yine bütçeden en az faydalanan olacaktır. Çoğunluğu asgari ücret sefaletinde yaşamak zorunda olan işçi ve emekçilerin ihtiyaç duyduğu eğitime, sağlığa, sosyal hizmetlere yine her zamanki gibi daha az pay ayrılacaktır. Buna karşın sermayeye, savaşa, diyanete, yani sermaye düzeninin öncelikli ihtiyaçlarına daha fazla bütçe ayrılacaktır.

BÜTÇENİN ÖNCELİKLI TERCİHLERİ

2018 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Tasarısı sunuş konuşmasında Maliye Bakanı Naci Ağbal bu yalın gerçeği şöyle dile getirmiştir: “Son iki yıl içinde önemli ölçüde arttırdığımız reel sektör desteklerine 2018 yılında da devam ederek özel sektör aracılığıyla büyüme stratejimizi sürdürüyoruz. Bu kapsamda reel kesim destekleri için bütçemizden 37 milyar lira kaynak ayırıyoruz.” Ağbal bu sözlerle tercih önceliklerini açıkça söylerken, 2018’de savunma ve güvenlik harcamalarına bütçeden ayrılan kaynakları önemli ölçüde arttırdıklarını belirterek, “Özellikle savunma ve güvenlik birimlerimizin ihtiyacı olan modernizasyon için

Devlet bütçesinin gelirleri büyük oranda işçi sınıfı ve emekçilere yüklenen vergiler ile kamu arazileri ve kamu işletmelerinin özelleştirilmesi, satılması yoluyla elde edilirken, bu gelirler sermayeye ve kurulu düzenin ihtiyaçlarına aktarılır.

ilave 18.7 milyar lira kaynak ayırıyoruz” demiştir.

2017 yılı bütçesinde 69 milyar 445 milyon TL olan savunma ve güvenlik harcamaları 2018 yılı bütçe yasa tasarısında, %31,24 arttırılarak 91 milyar 143 milyon TL’ye çıkarılmaktadır. 2018’de Milli Savunma Bakanlığı bütçesi 2017’ye göre %41, Jandarma Genel Komutanlığı bütçesi %42, İçişleri Bakanlığı bütçesi %25,13 oranında arttırılacaktır.

Tabi ki Cumhurbaşkanlığı makamı “itibardan tasarruf” edilemez önemde olduğu için, 2018 yılı bütçesinden 845 milyon 365 bin TL düzeyinde kaynak ayrılacaktır. Cumhurbaşkanlığı’na bağlanan Milli İstihbarat Teşkilatı’nın (MİT) 2018 yılı bütçesi ise 2017 yılına kıyasla yüzde 17 oranında arttırılarak, 2 milyar 335 milyon 535 bin TL olarak kabul edildi.

Cumhurbaşkanlığı ve Başbakanlığa bağlı örtülü ödeneklerden aktarılan tutarları, köy korucularına yapılan maaş ödemelerini, devlet sırrı adı altında kayıtlara geçmeyen ya da bütçede takip edilmesi sınırlanan harcamaları da unutmamak gerekir.

AKP iktidarı ile birlikte dinsel gericiğin toplumun her alanına müdahalesi artmaktadır. Bütçeden Diyanet’e ayrılan paylarda da abartılı bir artış yaşanmaktadır. Örneğin geçtiğimiz 2017 bütçesinde, Diyanet İşleri Başkanlığı’na ayrılan bütçe

11 bakanlığın her birine ayrılan bütçeden fazla olmuştur. Bu sene de Diyanet İşleri Başkanlığı bütçesindeki artış oranı yüzde 13.20 oldu.

Öte yandan, bütçede önemli bir gider de “Kamu özel işbirliği projeleri” olarak adlandırılan otoyol, köprü ve şehir hastaneleri için taahhüt edilen ödemeler olacaktır. Bunun için bütçeden toplam 6.2 milyar TL ödenek ayrılmaktadır. Bunun 3.6 milyar TL’si ulaştırma projelerinde verilen garanti ödemeleri, 2.6 milyar TL’lik kısmı ise şehir hastaneleri için ödenek olarak ayrılmaktadır. Bilindiği gibi, köprüden geçilirse de, şehir hastanesine gidilirse de bu projelerin sahiplerine söz verilen ödemeler Hazine garantisinde olduğu için, işçi ve emekçilerin cebinden çalınanlar, bu sermaye sahiplerine aktarılmaktadır.

Bütçe giderlerinde önemli bir diğer pay da iç ve dış borçların faizlerine ödenecek tutarlardır. Faiz giderlerinin 2018 yılında %24 artışla 72 milyar TL’ye çıkması öngörülmektedir. Buna göre büyük bölümü emekçilerden toplanacak vergilerin %12’si faiz ödemelerine gidecektir.

İşçilerin ve kamu emekçilerinin açlık ve yoksulluk sınırları altında yaşamaya mahkûm edilmesi bir yana, eğitim ve sağlık gibi hizmetlere ayrılan paya bakıldığında da durum hiç de parlak değildir. Eğitim Sen, MEB’e ayrılan bütçe rakam-

larının, bir önceki yıla kıyasla yüzde 1 oranında azaldığına dikkat çekmektedir. Oysa bu bütçe tartışmalarında da söyledikleri gibi AKP, her fırsatta eğitime en çok payı kendilerinin ayırdığını iddia etmektedir.

Gerçekte ise, 2017 bütçesinde MEB bütçesine ayrılan pay yüzde 13.18 iken, 2018 yılı için ayrılan miktar yüzde 12.13’e gerilemiştir. Başka bir ifadeyle 2017 bütçesinde MEB bütçesinin milli gelire oranı yüzde 3.54 iken, 2018 bütçesindeki oranın 2.69 ile son yılların en düşük seviyesine gerilediği belirtilmektedir. Bakanlığın bütçesinde en büyük pay ise Din Öğretimi Genel Müdürlüğü’ne ayrılmıştır. Din Öğretimi Genel Müdürlüğü’nün payı da geçen yıla göre yüzde 68 arttırılmıştır. Yani eğitime ayrılan kaynağın yüzde 35’i ‘din öğretimi’ için harcanacaktır.

Sağlık Bakanlığı bütçesi de 37 milyar 571 milyon TL olarak belirlenmiş, bunun önemli bir bölümünü ilaç tekellerine yapılacak ödemeler, özel sağlık kuruluşlarından yapılan ‘hizmet satın alma’ uygulamaları ve tedavi hizmetleri oluşturmaktadır.

Görüldüğü gibi sermayenin ihtiyaçlarına, savaş ve saldırganlık politikalarına ve gericiğin finansmanına ayrılan bütçenin tüm yükü işçi ve emekçilere yüklenmektedir. Sömürü ve soygun düzeni bütçesi de ancak bu şekilde olurdu.

Kapitalizm: Emekçiye cehennem, sermayeye cennet!

Uluslararası sermaye grupları ve burjuva politikacılar, sömürü, soygun, hırsızlık ve kirli para transferi üzerinden elde ettikleri zenginlikleri bin bir yöntemle gizlemeye çalışırken; kamuoyuna yansıyan milyonlarca belge bir avuç asalağın elinde toplanan serveti gözler önüne sermeye devam ediyor.

Bunun yakın dönem örneği ise geçen yıl "Panama Belgeleri" üzerinden kamuoyuna yansımıştı. Panama merkezli bir hukuk firmasından sızdırılan 11 milyondan fazla belge, uluslararası çapta gerçekleştirilen kara para transferini ve vergi kaçakçılığını gözler önüne sermişti.

Şimdi de dünya ölçeğinde gerçekleştirilen soygun ve talan "Paradise Papers" (Cennet Belgeleri) adı altında ifşa edilen belgeler üzerinden gündeme geldi. "Paradise Papers" 13.4 milyon belgeden oluşuyor ve belgelerin çoğunun kaynağı, off-shore yatırım alanındaki önde gelen bir firma.

50 ülkeden 120'den fazla burjuva politikacı ile çok sayıda sermayedarın yurtdışındaki off-shore hesaplarını ortaya çıkaran "Cennet Belgeleri"nde Türkiye'den de tanıdık simalar yer alıyor.

Paradise Papers'a göre, off-shore hizmet sağlayıcısı Appleby'nin müşteri

listesinde Türkiye'den en az 93 bireysel müşteri ve şirket bulunuyor. Sermaye çevrelerinin, Türkiye'de yıllardır uygulanan vergi teşvik politikalarına rağmen off-shore hizmetlerine ilgisi dikkat çekici. Gayrimenkul almak için off-shore kullanan da var, varlık şirketlerine yatırım yapan da.

Appleby müşterisi olan Türk sermaye çevrelerinin off-shore yatırımlarında en çok Jersey merkezli ortaklıklar kullanıyor. Tröstler sayesinde hak sahibi ya da esas hissedar, kimliği gizli tutularak farklı ülkelerde ve çeşitli alanlarda yatırım yapma imkânı buluyor. Buradan elde edilen kazançlarla ilgili Türkiye'de vergi ödemek zorunda da kalınıyor.

BİNALİ YILDIRIM'IN OĞULLARI DA BELGEDE

Belgelerden, Başbakan Binali Yıldırım'ın oğulları Erkam ve Bülent Yıldırım'ın Malta'da Hawke Bay Marine Co. Ltd ile Black Eagle Marine Co. Ltd adlı şirketleri olduğu anlaşılıyor.

Hawke Bay Marine Nisan 2004'te, Black Eagle ise Ocak 2007'de, deniz taşımacılığı alanında faaliyet göstermek üzere kurulmuş.

Ekim 2017'den bu yana iki şirketin

aktif olduğu da belgelerdeki ayrıntılar arasında.

Şirketlerin kurulduğu tarihlerde Binali Yıldırım, AKP hükümetinin ulaştırma bakanıydı.

Belgelere göre, Erkam Yıldırım en büyük hissedar ve her iki şirketin de direktörü.

KAPİTALİST DÜNYA EMEKÇİLER İÇİN CEHENNEM, SERMAYE İÇİN CENNET

Son yıllarda kamuoyuna yansıyan gerek Panama Belgeleri, gerekse "Paradise Papers" kapitalist sömürü düzeni içerisinde sermayenin ve politikacılarının servetlerine nasıl servet kattığını tüm çıplaklığı ile gözler önüne seriyor. Emekçileri soyup soğana çeviren sermaye ve devletleri, kara para aklayarak, vergi kaçırarak, para transferleri gerçekleştirerek büyük bir servetin içerisinde yüzüyorlar.

İşçi sınıfı ve emekçilere "öteki dünyadaki" cenneti reva görenler, yoğun sömürü ve sürekli artan vergi yükleri ile ezenler, bu dünyanın tüm nimetlerini sonuna kadar yağmalamakta sakınca görmüyorlar.

Her türlü yolsuzluğa boğazına kadar saplanmış olan din istismarcısı AKP şefleri ise, bu alanda hep başa güreşiyorlar.

lenmektedir" denildi.

Yeni zamma gerekçe olarak "rafineri çıkış fiyatlarındaki değişiklik" öne sürüldü. Önceki hafta başında yapılan 12 kurşluk zamla birlikte benzin fiyatları 10 günde toplam 25 kurş arttırılmış oluyor.

Zamların ardından benzinin litre fiyatının ortalama olarak Ankara'da 5.66 TL, İstanbul'da 5.61 TL, İzmir'de ise 5.63 TL olması bekleniyor.

Ekim ayı enflasyon rakamları

Krizin emekçilere fatura edilmeye çalışılmasının sonucu burjuva iktisatçıların bile "hayat pahalılaştı" tespitleri yaptığı koşullarda Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) Ekim ayı enflasyon rakamlarını açıkladı.

TÜİK verilerine göre, "Ekim ayında bir önceki aya göre %2,08, bir önceki yılın Aralık ayına göre %9,52, bir önceki yılın aynı ayına göre %11,90 ve on iki aylık ortalamalara göre %10,37 artış gerçekleşti."

TÜİK verilerinde en fazla enflasyon artışının %11,51 ile giyim ve ayakkabıda olduğu belirtilerek "Ana harcama grupları itibarıyla 2017 yılı Ekim ayında endekste yer alan gruplardan, ev eşyasında %2,96, ulaşımda %2,61, gıda ve alkolsüz içeceklerde %1,97 ve konutta %0,94 artış gerçekleşti" ifadelerine yer verildi. En düşük artışın ise eğlence ve kültür harcamalarında olduğu kaydedilerek "Ana harcama grupları itibarıyla 2017 yılı Ekim ayında endekste düşüş gösteren bir diğer grup ise %0,01 ile haberleşme oldu" denildi.

Yalnız Ekim ayında değil, yıllık en fazla artış da %16,79 ile ulaşımda oldu. Diğer yıllık artışlar ise şöyle sıralandı: "TÜFE'de, bir önceki yılın aynı ayına göre gıda ve alkolsüz içecekler %12,74, çeşitli mal ve hizmetler %12,63, sağlık %12,21 ve ev eşyası %11,65 ile artışın yüksek olduğu diğer ana harcama gruplarıdır."

S&P: Türkiye en kırılgan ülke

AKP şefleri, tartışmalı büyüme verileri üzerinden Türkiye ekonomisindeki "rekor" büyümelerle övünürken, Türkiye kapitalizminin bunalımı farklı şekillerde ortaya seriliyor.

Son olarak da uluslararası kredi derecelendirme kuruluşu S&P'nin "Kırılgan Beş" raporunda, Türkiye ekonomisi en fazla risk altında olan 5 ülkenin başında yer aldı.

Türkiye, Arjantin, Pakistan, Mısır ve Katar'ın "kırılgan beş" olarak belirlendiği raporda, bu 5 ülkede cari işlemler açığının yanı sıra, ulusal yatırımları karşılamak için tasarruf oranlarının yetersiz olduğu ortaya kondu.

Raporda, bu 5 ülkenin "Global finansal şartlar er ya da geç sıkılaştığında en fazla risk altında olabilecek ülkeler" olduğu ifade edilirken, Türkiye en kırılgan ülke olarak seçildi.

Benzine yine zam

Ham petrol ithalatıyla geçinen Türkiye kapitalizmi, emekçilerin ihtiyaçlarını değil, kendi kârlarını düşündüğü için petrol fiyatlarının yanı sıra dolardaki artışı da benzin fiyatlarına zam yaparak karşılıyor. Bunun bir diğer sonucu da, son aylarda enflasyonda dikkat çeken ulaşım

zamları oluyor.

Önceki hafta zam yapılan benzin fiyatlarına 9 Kasım'dan itibaren geçerli olmak üzere yeni zam yapıldı. Böylece 10 günde benzin fiyatları 25 kurş zamlanmış oldu.

Petrol Ürünleri İşverenler Sendikası (PÜİS) tarafından yapılan açıklamada, "9 Kasım 2017 tarihinden geçerli olmak üzere benzinde 13 kurş fiyat artışı bek-

Duy da inanma!

Emek hareketinin “malum” dördlüsü geçtiğimiz günlerde Ankara’da düzenlediği bir basın toplantısı ile “OHAL Değil, Demokrasi İstiyoruz!” başlığı ile bir kampanya başlattığını duyurdu ve “OHAL’de direneceğiz!” dedi.

OHAL ilan edildikten 16 ay sonra Türkiye’nin dört “büyük” emek örgütünün bir araya gelerek işçi ve emekçilerin demokrasi arayışının sözcüsü olmaya soyunması normal koşullarda heyecan verici bir gelişme olur ya da olmalıdır. Ama bilindiği üzere “malum” dördlünün tepesini tutan anlayışlar işçi ve emekçiler karşısında inandırıcılık ve güvenilirliklerini yitireli, kredilerini tüketeli çok uzun zaman oldu.

Buna rağmen daha öncesinde bu dört kurumu temsil eden insanlar bir araya geldiğinde kürsülerden büyük nutuklar atılır, sonucundan bağımsız olarak toplumun belli kesimlerinde bir heyecan uyanırdı. Daha da önemlisi, Türkiye’nin dört “büyük” emek örgütü bir araya gelip bir “kampanya” başlattıklarında, kullana-

caıkları materyallerden yapacakları etkinliklere kadar bir program hazırlamış olurlardı. Ama 3 Kasım’da sendika başkanları ve milletvekilleri ile birlikte gerçekleştirdikleri basın toplantısında söyleyebildikleri “birçok etkinliği hep beraber, omuz omuza hayata geçireceğiz”den ötesi değil. 20 Ocak 2018’de OHAL’in bir kez daha uzatılmasına engel olmayı önüne hedef olarak koyan “malum” dördlünün bu hedefe ulaşmak için nasıl bir çalışma ve eylem planı olduğu ise halen belirsiz.

Geçmiş ortaklıklarını düşündüğümüzde bu, onlar payına elbette yeni bir durum. Ki, bunun da üzerlerine serpilen ölü toprağından başka bir nedeni olduğunu düşünmek için bir gerekçemiz yok.

Üzerlerindeki ölü toprağı artık öyle bir hal almış ki, geçmişte büyük lafların söylendiği, iddialı çıkışların yapıldığı basın açıklamaları bile artık bir ruhsuzluk alanına dönmüş. Meydanlarda olmasa da mikrofonlarda kükreyenler tek cümlelik “OHAL’de direneceğiz!” söylemi dışında, 16 aylık OHAL faturasını özetle-

mekten başka bir şey söyleyemeyen bir hale düşmüşler.

Kaldı ki, “Duy da inanma!” dediğimiz bu kampanyanın nasıl hayata geçiril(mey)eceğini özetleyen de aslında hazırladıkları basın metninin kendisi.

2000’e yakın DİSK üyesinin, 4099 KESK üyesi kamu emekçisinin, 3315 hekim ve 3000’in üzerinde TMMOB’linin KHK’lar ile ihraç edildiğini söyleyenler her şeyden önce 16 ay boyunca ihraç edilen üyeleri için, ya da aslında onlarla birlikte bu toplumun geleceği için neler “yapmadıklarını” açıklamak zorundadırlar.

“Ülkeyi yönetenlerin kararlarını ve uygulamalarını hukuk yolu ile durdurmanın hiçbir imkânı bırakılmamıştır” diyenler, geride kalan 16 ay boyunca saldırılara karşı direnmek isteyen emekçilere acaba mahkeme kapılarında başka bir adres göstermişler midir? Mücadele etmek niyetinde olanları yalnızlaştırmaya çalışanlar bizzat kendileri değil midir?

Ankara’da Yüksel’e eylem yasağı gel-

diğinde Sakarya’ya kaçanlar, yasak Sakarya’yı da kapsayarak genişlediğinde şube binaları önüne sıkışanlar kimlerdir? Bu dört “büyük” örgütün başkanları acaba 16 ay boyunca kaç kez bu açıklamalara katılmaya lütfetmişlerdir?

Nuriye Gülmen’in oturma eylemi ile başlayan Yüksel direnişini ısrarla görmezden gelenler, İstanbul’da ihraçlara karşı direnmek isteyenlere eylemi sonlandırmayı önerenler, Ankara’da sendikaların yönetim kurulunda yer alan işten atılmış bir taşeron işçisine eylem yapmak istediğinde “OHAL var yapamayız!” diyenler acaba kimlerdir?

Tüm bu gerçekler hala hafızalardayken “OHAL’de direneceğiz!” sözüne kim inanır!

***

Neyse ki onlar kendilerini her şeyin merkezinde görseler de işçi sınıfının ve emek hareketinin sözcülüğü onlara ipotekli değil.

Onlara rağmen tam bir yıldır Ankara’da Yüksel Caddesi’nde karanlığa karşı bir meşale yanmaya devam ediyor.

Onlara rağmen, hiç uygulamamak üzere almak zorunda kaldıkları eylem kararlarını uygulayan, iş yerleri önünde direnmeye devam eden kamu emekçileri var.

Onların korkularına rağmen OHAL yağsında İstanbul yollarına düşen ve işlerini geri alma hakkı kazanan cam işçileri, özelleştirme yağmasına karşı kendilerini ocaklara kapatarak hükümeti geri adım atmaya zorunda bırakan maden işçileri var.

Onlar kapalı salon toplantılarında demokrasi dilenmeye devam etsinler, işçi sınıfı OHAL’de direnmeye devam ediyor.

Şeker fabrikalarındaki 18 bin işçinin 13 bini taşeron

İşçilerin kölece çalışma koşullarına, taşeronluğa ve güvencesizliğe mahkum edilmesinde bizzat sorumlu olan sendika bürokratları, hâlâ bu sorunu çözmek için mücadele ediyorlarmış algısı yaratmaya çalışıyor.

TTK ocaklarındaki tablo ve maden işçilerinin özelleştirmeye karşı eyleminin sürdüğü bir süreçte, Türkiye Gıda ve Şeker Sanayi İşçileri (Şeker-İş) Sendikası Genel Başkanı İsa Gök’ün yaptığı açıklama, sendika bürokratlarına ilişkin bu gerçeği bir kez daha ortaya koydu.

2005’te yapılan olağanüstü genel kuruldan bu yana Şeker-İş Genel Başkanlığı koltuğunda oturan Gök ve beraberindeki bürokrat takımı; 2016 yılında taşeron işçilerinin sözde kadroya alınması için fazla mesai “eylemi” yapmıştı. Bunun sonucu olarak, şeker fabrikalarında işçiler 2 saat ücretsiz olarak çalıştırılmıştı.

‘Taşerona karşı mücadele’ adı altında patronlara hizmette kusur etmeyen

sendika bürokratları, bugün yine sözde taşeron sistemini eleştirdiklerini göstermeye çalışıyorlar.

18 BİN İŞÇİNİN SADECE 5 BİNİ KADROLU

İsa Gök, AA muhabirine yaptığı açıklamada şeker fabrikalarında çalışan yaklaşık 18 bin işçinin sadece 5 bininin kadrolu, geri kalanlarının ise ya taşeron ya da geçici işçi statüsünde olduğunu belirtti. Gök, konuyla ilgili olarak şunları söyledi:

“Türkiye genelindeki şeker fabrikalarında kadrolu işçi sayısı 5 bin 178, geçici işçi sayısı 2 bin 754, taşeron işçi sayısı ise 10 binin üzerinde.

Türkiye’de 25’i kamuya, 8’i özel sektöre ait olmak üzere 33 şeker fabrikası faaliyette.”

Taşeron işçi çalıştırma rekorunun ise Eskişehir Şeker ve Makina fabrikasında olduğunu belirten Gök, geçici işçi sayı-

sının 106 olduğu fabrikada, 774 taşeron işçi çalıştırıldığını söyledi.

İsa Gök tarafından ortaya konulan veriler Şeker-İş şahsında sendikal bürokrasinin yaşadığı çürümeyi bir kez daha gözler önüne serdi.

“25 YIL GEÇİCİ İŞÇİ STATÜSÜNDE ÇALIŞIP EMEKLİ OLAN ŞEKER İŞÇİLERİMİZ VAR”

Yıllardır sermayeye hizmet ederek şeker fabrikalarında taşeronlaşmanın derinleşmesine çanak tutan Gök, sanki şeker işçisinin yaşadığı bu sorunda hiç payı yokmuşçasına şu sözleri söyledi:

“Şeker fabrikalarında yıllardır geçici işçi statüsünde çalışan kampanya ve mevsimlik işçiler mutlaka kadroya alınmalı. Kadroya geçirelmeleri halinde geçici işçilerin şeker sanayisine getireceği yük taşeron işçilere göre çok daha azdır. Üretimin sürdürülebilirliği, çalışma barışı, hukuki boyut ve istihdam açısından çok önem arz etmektedir. Öyle ki 25 yıl geçici işçi statüsünde çalışıp emekli olan şeker işçilerimiz var. Bunun dünyada bir eşi benzeri daha yok. Hükümet, taşeron işçilerle ilgili yapacağı düzenlemede yıllardır kadro bekleyen kalifiye geçici işçilerin taleplerini de muhakkak dikkate almalı.”

Direnişlerin güçlenebilmesi için sınıf dayanışması

Direnişlerin güç kazanmasını sağlayacak en önemli etkenlerden birisi direnişler arasında sınıf dayanışmasını güçlendirmektir. Direnişçilerin hem kendi aralarında hem de kamuoyuyla sınıf dayanışmasını büyütmelemlerini, böylece seslerini daha gür çıkartabilmelerini sağlayacak birliktelikler yaratılmak bu nedenle önemli bir yerde duruyor.

Sermaye sahipleri ve yol arkadaşları AKP iktidarının sömürü politikaları hız kesmeden devam ediyor. OHAL'i fırsat bilerek iyice kurları yükselen iktidar ve sermaye, bir yandan da hak gaspları, işten atma gibi saldırıları devreye sokuyor. OHAL yasaklarına ve baskılarına rağmen işçi sınıfının bu saldırılara yanıtı ise mücadele ve direniş oluyor. Özelleştirme saldırısına karşı üretimden gelen güçlerini kullanan maden işçileri madenlerden çıkarak iktidara geri adım attırmayı başardılar. Trakya Şişecam işçileri ise işten atma saldırısı karşısında günlerce direniş ve eylemler gerçekleştirdiler.

Son dönemde öne çıkan Şişecam ve maden işçilerinin eylemlerinin dışında pek çok fabrika ve iş yerinde mevzi direnişler yaşanıyor. OHAL ve KHK'lara karşı kamu emekçilerinin direnişleri de dahil olmak üzere, Akkim, Kod-A ve DHL vb. İstanbul merkezli birçok işçi direniş gündemde. Toplumsal muhalefet ve sınıf hareketinin yasaklarla, saldırılarla baskı altında tutulmaya çalışıldığı bu dönemde süren direnişler ve bu direnişlerin güç kazanması önemli bir yerde duruyor.

Söz konusu direnişlerin güç kazanmasını sağlayacak en önemli etkenlerden birisi ise, kuşkusuz ki direnişler arasında sınıf dayanışmasını güçlendirmektir. Direnişçilerin hem kendi aralarında hem de kamuoyuyla sınıf dayanışmasını büyütmelemlerini, böylece seslerini daha gür çıkartabilmelerini sağlayacak birliktelikler yaratılmak bu nedenle önemli bir

yerde duruyor.

Direnişçiler birbirlerinin direniş alanlarını ziyaret etmek, ortak etkinliklerde buluşmak gibi kimi adımları atmış durumdadır. Ancak direnişçilerin birbirlerinin deneyimlerinden öğrenmesini, ortak sorunları karşısında güçlerini birleştirmelerini sağlayacak bir birliktelik henüz oluşturulabilmiş değil.

Böyle bir birlikteliğin oluşturulabilmesi ve oluşturulacak birliktelikle ilk elden yapılabilecekleri ile ilgili şu öneriler sıralanabilir:

- Direnişçilerin birliğini oluşturabilmek için her direnişin kendi belirlediği temsilci ya da temsilcilerin katıldığı periyodik toplantılar yapılmalıdır.

- Direnişçilerin oluşturacağı birlik bir eylem birlikteliği olarak ele alınmalıdır. Çünkü, her direnişin kendi özgün koşulları üzerinden kendi sürecini devam ettirmesi gerekmektedir. Oluşturulacak birlik ise süren direnişlerin daha sağlıklı bir şekilde birbirlerinden haberdar olmasını, birbirlerinin eylem-etkinliklerine güçlü bir destek sağlamayı ve en önemlisi de ortaklaşan talepler doğrultusunda ortak eylem-etkinlik gerçekleştirmeyi sağlayacaktır.

- İşçi sınıfının mücadele tarihi incelenmelidir. Geçmiş deneyimlerden öğrenerek ve dersler çıkartarak fiili-meşru mücadele perspektifi ile hareket edilmelidir.

- Bugün AKP iktidarının açıkça ifade ettiği gibi, OHAL işçi sınıfına karşı ilan

edilmiş durumdadır. OHAL'in sağladığı imkanlarla kamu emekçileri bir gecede işlerinden atılmış, işçilerin grevleri yasaklanmış, direniş alanlarına yasaklar getirilmiş, geçmişte birkaç ayda sonuçlanan iş mahkemelerinin sonuçlanma süresi uzamıştır. Direniş geçiren sınıf kesimleri tüm bu olgular üzerinden ortak mücadele programları çıkarmalıdır.

- Süren direnişlere baktığımızda, ortaklaşan bir diğer yanın sendikal faaliyete saldırı olduğu görülmektedir. Kod-A, Akkim ve DHL işçileri sendikal faaliyete öncülük ettikleri için işten çıkartılmışlardır. Kamu emekçileri ise, iktidara muhalif bir konfederasyon olan KESK'in içerisinde yer aldıkları ve faaliyet yürüttükleri için hedefe çakılmışlardır. Farklı farklı sendika ve konfederasyonlara bağlı olsalar da, direnişçi işçiler ve emekçilerin ortaklaşabileceği temel taleplerden birisi de sendikalaşma ve sendikal faaliyet yürütme hakkı üzerindeki baskı ve yasakların kaldırılması olmalıdır.

- İşçi sınıfına yönelik saldırı politikalarına her geçen gün bir yenisi ekleniyor. Fakat, işçi sınıfının mücadele ve örgütlülük düzeyi henüz bu saldırıları püskürtebilecek bir düzeyde değildir. Buradan hareketle, direnişçi işçilerin-emekçilerin öncülüğünde yapılacak, güncel sınıf mücadelesinin tablosunu ve çıkış yollarını tartışacak kurultay vb. zeminler yaratmak önemli bir yerde durmaktadır.

Direnişçiler İBD'de buluştu

Direnişlerini sürdüren Akkim işçileri, Kod-A işçileri ve kamu emekçileri 4 Kasım'da İstanbul Sefaköy'deki işçilerin Birliği Derneği'nde düzenlenen kahvaltı ve belgesel gösteriminde buluştu.

İlk olarak hep birlikte kahvaltı yapılmasının ardından belgesel gösterimi gerçekleşti. Greif işgali ve işçi sınıfına kazandırdıkları üzerine yapılan kısa bilgilendirmenin ardından "İşgal - 60 Uzun Gün" belgeseli izlendi.

Belgeselin ilgiyle izlenmesinden sonra, Greif işgali ve süren direnişler üzerine forum yapıldı. Forumda söz alan direnişçiler direnişleri ile ilgili bilgilendirme yaptılar. AKP iktidarının sömürü politikaları, OHAL süreci üzerine konuşmalar gerçekleşti. Direnişçiler mücadelelerini ortaklaşmanın önemi üzerine konuştular.

Real Market işçilerine saldırı

Hileli iflas yoluyla hakları gasp edilerek işten atılan Real Market işçilerine, 2 Kasım'da eylemlerini taşıdıkları Media Markt önünde polis saldırısı gerçekleşti.

İstanbul Levent'teki Media Markt Genel Merkezi önüne giden işçiler, demir bariyerlerle engellendi. İşçiler genel merkez önünde Real Market işçileri imzalı "Haklarımızı gasp ettirmeyeceğiz" ve "Metro ve Media Markt'ın tüm mağazaları mücadele alanımızdır" pankartlarını açtılar. "Kahrolsun sarı sendikacılık" ve "Haklarımızın gasp edilmesine karşı direneceğiz, mücadele edeceğiz, kazanacağız" dövizleri de taşıdılar.

Burada işçiler ve Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu tarafından konuşmalar yapıldı. Real Market işçilerinin üyesi olduğu Tez Koop-İş Sendikası'nın işçileri ortada bırakmasına karşın Zagreb'te ikiyüzlüce işçilerle uluslararası dayanışma çağrısı yapmalarına tepki gösterildi.

Devamında Media Markt'a girmek isteyen işçilere polis biber gazıyla saldırdı.

“Akkim’e mutlaka sendika girecek!”

Mücadelelerinin 100. gününde (6 Kasım) Akkim Yapı işçileriyle sendikalaşma ve direniş süreci üzerine konuştuk.

- Akkim Yapı ne üretiyor, fabrika hakkında bilgi verir misiniz?

- Akkim Yapı inşaat kimyasalları üretiyor. Sadece üretici bir firma değil. Aynı zamanda da hammadde tedarikçisi. Buradan da çok büyük paralar kazanıyor. Yani bu konuda Türkiye’de tekel konumunda. Alanında Türkiye’de 1. ve dünyada 5. sırada bulunuyor. 108 ülkeye ihracat yapıyor. Yönetim kurulu başkanı Hazreti Akdemir. Çok zengin birisi. Akzir ve İnşaat, Strada projelerinin reklamlarını görmüşsünüzdür. Bu projelerin sahibi o. Kendisinin Ağaoğlu’ndan daha zengin olduğunu düşünüyoruz ama kendini göstermeyen zenginlerden...

- Sendikalaşma nedenleriniz nelerdi?

- Bizim yaptığımız iş, insan sağlığı açısından çok tehlikeli bir iş. İçeride sürekli kimyasallarla çalışıyoruz ama hiçbir koruyucu yok. Burada hepimiz kansere yakalanma riski taşıyoruz. Onun dışında mesela iş ayakkabısı verilmiyor. Ayakkabı istiyoruz, “sipariş verdik yolda” diyorlar. Yıllar geçti, ayakkabılar hâlâ yolda. Bugün sorsak hâlâ “yolda geliyor” derler. Onun dışında, maaşlar yaptığımız işe göre çok düşük. Bunlar sendikalaşmamızın temel nedenleriydi.

- Sendikalaşma süreci nasıl gelişti?

- Önce 3-4 kişiyle başladı. Sonra yayıldı. Burada 496 kişi çalışıyor. Biz çoğunluğu sağlayarak 264 üyeyle yetki başvurusu yaptık. Patron yetki almamızı engellemek için bizim bilmediğimiz başka bir firmasından 78 işçi kaydirdi buraya. Ancak bundan o zararlı çıktı. İki şirket olunca %40 ile yetki alındığından bizim işimiz daha kolaylaştı. Üstelik biz tek şirketle bile olsa yetkiyi alabileceğimiz bir sayıydık. Yani yetki konusunda bir sıkıntımız yok. Bu ayak oyunları patrona pahalıya patladı. Onlar o şirketi “neden” açmışlar bilmiyoruz. Ama onların da şirketin kapanışını vermeyi unuttukları görülüyor. Sonradan fark ettiler ve hemen kapanışını verdiler o şirketin, ama bu usulsüzlükten kaynaklı 3 milyon TL ceza ödeditiler.

- Sendikalaşma sürecinden sonra patronun tutumu nasıl oldu?

- Sendikalaşma sürecinde ilk önce 22 arkadaşımızı işten attılar. Daha sonra parça parça işten atmalar devam etti.

Bize baskı yaparak sendikadan istifa ettirmek istedi patron. Bu tutmayınca tek tek görüşmek istedi. Biz kendisine muhatabının Petrol-İş Sendikası olduğunu söyledik ve bu oyunu da boşa çıkardık. Müdür sonra biraz yumuşar gibi göründü. “Yetki gelirse sendikayla anlaşırım” dedi. Yetki geldi ve sözlerinin arkasında durmadıklarını, patronlara güvenilmeceğini tüm işçiler gördü. Sendikanın patlak verdiği gün buraya polis yığınağı yapıldı. 200 tane çevik kuvvet, TOMA, akrep, asayiş vs. Yani neredeyse ahlak masası hariç tüm Arnavutköy emniyeti buradaydı. Sonradan öğrendik ki burası yanıcı maddelerle dolu ve patron polise, “bunlar fabrikayı yakacak”, “makinaları kıracaklar” diye ihbarda bulunmuş. Ayrıca polisin de patrone yana tutumunu gördük. Burada beklerken, içerideki arkadaşların yanımıza gelmesini engellemek için bir polis silah çekti. TOMA’nın ve polisin fabrikanın içinde bulunması doğru değil. Polis devletin polisiyse herkese eşit olacak. Fabrikanın içinde durmayacak. Sokakta duracak TOMA. Sen TOMA’yı fabrikanın içine sokarsan patronu korumak istiyorsundur. Ama polisin önce bizi, vatandaşları koruması lazım.

- Sendikalaşmanın bölgede etkisi nasıl oldu?

- Biz fabrikanın önünde direniyoruz ve fabrika çok yalıtık, ıssız bir yerde. Daha çok eş, dost, akraba üzerinden sözlü olarak yayılıyor direnişimiz bu bölgede. Patronlar arasında dayanışma çok yüksek. İşçilerin örgütlenmesinden korkuyorlar. O nedenle de burası sendikalaşmanın diye buraya oluk oluk para akıtıyorlar.

- Destek-dayanışma nasıl?

- Sendikamız sürekli yanımızda. Onun dışında emek örgütleri sürekli ziyaretimize geliyorlar sağ olsunlar. Biz de bize desteğe gelen herkese ziyarete gidiyoruz. Direnişteki Kod-A ve DHL işçilerine ziyarete gittik. Bize gelen emek örgütlerinin kurumlarına misafir olduk. Sefaköy’de İşçilerin Birliği Derneği’ne gittik. Oradan Bakırköy’de meydana direnişleri süren kamu emekçilerini ziyaret ettik. Eylemlerine katıldık, söz aldık, desteğimizi sunduk. Yani sınıf dayanışması için üzerimize düşeni yapmaya çalışıyoruz. Buraya bizi ziyarete gelen 1-2 arkadaş bile olsa mutlu oluyoruz, 2 tane daha dostumuz oldu diyoruz.

- Siyasi partilerin yaklaşımları nasıl?

- Bizim fabrikanın bir özelliği var. Bizim patron, son dönemin popüler tabiriyle “FETÖ”cü. Biz sendikalaşma sürecinde Arnavutköy AKP’ye, Arnavutköy Belediye Başkanlığı’na ve Arnavutköy Kaymakamlığı’na gittik. Sürecimizle ilgili destek istedik. Başta biz bu işin çok kısa süreceğini düşündük. Ama işin aslı öyle değilmiş. Sonrasında görüştüğümüz bu kurumlar bizlere “bu adamın arkası sağlam, buna kimse karışamaz, çok zengin biri, bir şey yapamayız” diyerek geri gönderdiler. Yani bu süreçte anladık ki “FETÖ” vs. ne olursa olsun zengine dokunulmuyor ve işçi karşısında tüm zenginler ve hangi parti olursa olsun birlik oluyor...

- Sendikalaşma sürecinin size etkileri ne oldu?

- Burada birçok arkadaş sendikanın ne olduğunu bilmezdi. Fabrikada da birbirimizle çok muhabbetimiz olmazdı. Burada, direniş çadırında çok güzel birlik-

telikler yaşadık. Kaynaştık. Fabrikada ve direniş alanında her mezhepten ve her siyasi düşünceden işçi arkadaşımız var ve biz bunları bir zenginlik olarak görüp işçi kimliğimizde birleştik. Artık sadece direniş çadırında değil, hafta sonları da beraberiz. Mesela geçen hafta hep birlikte balığa gittik.

- Şu an süreç ne durumda?

- Yetkimiz geldi. Patron yetkiye itiraz etti. Bu itirazdan bizim için bir sorun çıkacağını düşünmüyoruz. 21 Şubat’ta dava görülecek. Şu an içeride 100 civarında mavi yakalı çalışıyor. Üretimi minimum seviyeye indirmiş durumdayız. İçeridekilerin çoğu bizim üyemiz.

- Son olarak neler söylemek istersiniz?

- Akkim’e mutlaka sendika girecek. Biz burada direniyoruz. Moralimiz, kararlılığımız çok iyi. Hukuki olarak da sürecin uzaması dışında bir sıkıntımız yok. Kazanacağımıza inancımız tam. Tüm bunların dışında, burası ne olursa olsun bir kazanım. Burada her mezhepten, her siyasi düşünceden işçi var. Ve hepimiz burada işçi kimliğimizle kardeş gibiyiz. Bu da buranın kazanımıdır. Buradan tüm işçilere, emekçilere, emek dostlarına dayanışma çağrısı yapıyoruz. Ayrıca her fabrikada, işçilerin ne olursa olsun örgütlenmeleri gerektiğini düşünüyoruz. Hak almanın mücadele etmekten, örgütlenmekten başka bir yolu yok... Biz buradayız, direnişten vazgeçmeyeceğiz, kazanana kadar da buradan ayrılmayarak direnişe devam edeceğiz.

Metal TİS'lerinde 4. görüşmeler gerçekleştirildi

Türk Metal Sendikası ve MESS arasında süren toplu iş sözleşmesi (TİS) görüşmelerinde dördüncü oturum 1 Kasım'da yapıldı.

İstanbul'daki MESS Genel Merkezi'nde gerçekleştirilen görüşmede 11 maddede ele alınırken 7 idari maddenin daha kabul edildiği belirtildi. Böylelikle kabul edilen idari maddelerin sayısı 49 oldu.

Kabul edilen 7 madde şu şekilde açıklandı:

"Madde 74 Dinlenme Lokali , Madde 75 İşçilerin Eğitim ve Öğrenimi, Geçici Madde 1, Geçici Madde 2 Kurulların Kurulması, Ek Madde 1 Katılma

Ek Madde 2, Ek Madde 6 Endüstri İlişkileri Değerlendirme Komisyonu"

Ücret ve sosyal haklarla ilgili maddelerin atlanarak taslağın sonunda yer alan

geçici maddelerin ele alındığı toplantıda bir sonraki oturum için 13 Kasım'da Türk Metal Genel Merkezi'ne görüşme kesildi.

MESS ile **Birleşik Metal-İş** Sendikası arasında 4. oturum ise 2 Kasım'da gerçekleştirildi. Görüşmede ele alınan 12 maddenin 7'sinde anlaşma sağlanırken 5 madde ise sonraki görüşmeye bırakıldı.

Toplantıda ihbar ve kıdem tazminatı maddeleri görüşüldü. MESS, kıdem tazminatı maddesinde "kanun hükümleri uygulanır" teklifinde bulundu. Hükümetin Kıdem Tazminatı Fonu oluşturarak kıdem tazminatını gasp etmeye çalıştığı bir yerde MESS'in tazminat hakkını bu teklifle ortadan kaldırmayı amaçladığı görüldü.

Bu görüşmede de işçilerin tepkisine konu olabilecek ücret maddeleriyle, söz-

leşmenin kaç yıllık olacağına üzerinden atlanırken bu maddeler son görüşmelere erteleniyor.

4. görüşmede geçen maddeler ise şöyledir:

"Madde 76: İşçilerin Eğitimi ve öğretimi, Geçici madde 1: Kurulların kurulması, Geçici madde 5, Ek Madde 1: Katılma, Ek madde 2, Ek madde 3: Endüstri ilişkileri Değerlendirme Komisyonu, Ek madde 4"

16 Kasım saat 14.00'te Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Merkezi'nde yapılacak bir sonraki görüşmeye ertelenen maddeler ise şu şekilde:

"Madde 1: Sendikal İzinler, Madde 30: Fazla çalışmanın düzenlenmesi, Madde 31: Hafta tatili, Madde 41: İhbar Tazminatı, Madde 42: Kıdem Tazminatı"

Ford İşçi Bülteni'nin 16. sayısı çıktı!

Kocaeli'de bulunan Ford Otosan fabrikasında çalışan işçilerin fabrika gündemlerine dair yazılarının yer aldığı Ford İşçi Bülteni'nin 16. sayısı çıktı.

Kapak yazısında, MESS ile devam eden ve toplu sözleşme görüşmelerine dair değerlendirmede, bekleme yaklaşımının doğru olmadığı vurgulanarak "Seyirci kalırsak kaybederiz. Harekete geçelim" çağrısına yer verildi.

Bültende ayrıca, MESS'in dayatmalarının yanı sıra işçileri, satış sözleşmesinde gerçekleştirilecek senaryoları bozmaya çağıran yazılar da yer aldı. Ek olarak, fabrikada yeni işe başlayanlara ve genç işçilere "Aynı sorunları yaşayan işçiler olarak birliğimiz, bizim tek çıkar yolumuz, tek kazanım aracımız" diye seslenilerek birlikte mücadele vurgusu yapıldı.

Arka kapakta, işten atılan işçilerin dava süreçlerine yer verilen bültende işçilerin birliğine saldırarak saltanatını korumaya çalışan Ford Otosan yönetiminin haksızlığının bir kez daha tescillendiği vurgulandı.

TTK'da özelleştirmeye karşı iş durdurma

Türkiye Taşkömürü Kurumu'nda (TTK) çalışan maden işçileri, torba yasa ile TTK'nın özelleştirilmesi saldırısına karşı 6 Kasım'da Zonguldak ve Bartın'da ocaklardan çıkmayarak eylem gerçekleştirdi.

Üzülmez başta olmak üzere Gelik, Karadon, Amasra, Kandilli'deki TTK işletmelerinde gece vardiyasında çalışan yaklaşık 2 bin işçi sabah iş bitiminde ocaktan çıkmazken sabah 08.00'de iş başı yapan madencilerin de arkadaşlarına katılmasıyla eylemde yer alan işçi sayısı 3 bini buldu. İşçilerin aileleri de ocak girişlerinde eyleme destek verdi.

İşçiler, TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nda kabul edilen torba yasa tasarısının, "TTK ile Türkiye Kömür İşletmeleri, uhdelerinde bulunan maden ruhsat sahalarını işletmeye, işletmeme, bunları bölerek yeni ruhsat talep etmeye ve bu ruhsatları ihale etmeye yetkilidir" şeklindeki 58. maddesinin iptalini talep etti.

İşçilerin eylemi karşısında ise Genel Maden İşçileri Sendikası (GMİS) yine kendine yakışanı yaparken sendika başkanı Ahmet Demirci, sendikanın eylem kararı almadığını, işçilerin kendilerinin örgütlenerek böyle bir eylem başlattığını

Maden işçileri, TTK'nın özelleştirilmesi saldırısına karşı 6 Kasım'da Zonguldak ve Bartın'da ocaklardan çıkmayarak eylem gerçekleştirdi.

söyledi. Türk-İş yönetimi ise, işçiler kendi iradeleriyle eyleme geçtikten sonra GMİS yöneticilerini Ankara'ya çağırdı.

Aynı zamanda hükümet yetkilileri ile de görüşen GMİS yöneticileri gece boyunca görüşmelerin sürdüğünü söyledi.

GMİS Genel Başkan Yardımcısı İsa Mutlu ise 7 Kasım sabahı maden ocağı önünde yaptığı konuşmada şunları söyledi:

"Şu anda yaptığımız mutabakat 58. maddedeki tasarı meclisten bizim istediğimiz şekilde TTK'nın sahaları kapsam dışına atılarak yeniden düzenlenmek şartıyla geçecek. Hükümet yetkilileri نزدinde bunun teminatı alınmıştır."

Sabah saatlerinde yapılan açıklamanın ardından maden işçileri eylemi sonlandırdı.

Maden işçileri, tasarıya karşı 2 Ka-

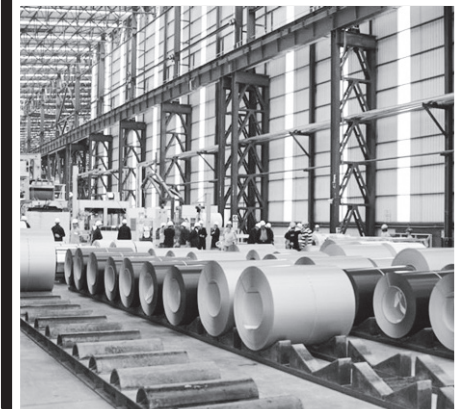
sım'da Madenci Anıtı önünde kitlesel bir miting yaparak özelleştirme saldırısından vazgeçilmesini istemişti.

MADENCİLERE PARA CEZASI

İşçilerin eylemi sonlandırılrsa da sermaye devletinin işçi düşmanlığı para cezalarıyla devam etti. Kendilerini ocaklara kapatarak Zonguldak ve Bartın'da iş durduran madencilere para cezası uygulanacağı TTK müesseselerinde panolara asılan bildiriyle duyuruldu.

TTK Genel Müdürlüğü Personel Daire Başkanlığı tarafından gönderilen bildiri de;

Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmeleri Kanunu'nun, "Kanun dışı grev ve lokavt konusu" ile ilgili 70. maddesi gerekçe gösterilerek, madencilere 944'er TL idari para cezası uygulanacağı ileri sürüldü.

MMK'da menüler değişti!

Geçtiğimiz günlerde işten atma saldırısı yaşanan Dilovası'nda kurulu bulunan MMK Metalurji'de işçilerin tepkisi sonuç getirdi.

İşçilerin sorunlarını paylaştığı Metal İşçileri Birliği, facebook sayfasında MMK işçilerinin sorunlarına yer vererek Çelik-İş ve işyeri yönetiminin baskısı altında kalan işçilerin sesi oldu. Paylaşımın ardından aylardır işçilerin bu rahatsızlığını görmezden gelen yönetim yeni menüler oluşturdu. En çok tepkilerin olduğu gece vardiyasındaki kahvaltı menüsü de değiştirildi.

Aylardır gece vardiyasında yemek yemeyerek aç bir halde ağır işlerde çalışan işçiler bu vesile ile yemeklerin yenilebilecek bir düzeye geldiğini belirtti ve MİB'e teşekkürlerini ilettiler.

TOMİS'ten "örgütlenme ve mücadele" eğitimi

Tüm Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası (TOMİS) Kocaeli Temsilciliği'nde bir araya gelen sendika üyeleri ve sendika üyesi olmayan çeşitli fabrikalardan işçiler, İşçilerin Birliği Derneği (İBD) temsilcisinin gerçekleştirdiği sunum eşliğinde eğitim toplantısı düzenledi.

5 Kasım'daki toplantıda, ilk olarak söz alan TOMİS temsilcisi, sendikanın kuruluş süreci olan Metal Fırtına ve ardından yaşanan örgütlenme alanındaki sorunları sıraladı. TOMİS temsilcisi örgütlenme ve mücadelenin büyümesinin önündeki engellerin kaldırılmasının yine işçi sınıfının kendi tarihsel eylem ve deneyimlerinin içerisinde olduğunu belirtti. Metal işçisinin ve işçi sınıfının; kendi deneyim-

lerinden öğrenerek mücadeleye atıldığına 100. yılına giren Ekim Devrimi gibi yüzyıla damga vuracak ve tüm dünya işçi sınıfını etkileyecek kadar kudretli olabileceği vurgulandı. İşçi sınıfının en büyük tarihsel eylemi olan ve işçilerin iktidarı aldığı Ekim Devrimi'ne dair sunum için İBD temsilcisine söz verildi.

İBD temsilcisi, devrimin burjuvazi tarafından yıllardır karalandığını, bu sebeple işçilerin Ekim Devrimi'ne hep bir önyargı içerisinde yaklaştığını belirterek "Aslında Ekim Devrimi incelendiğinde, oluşan önyargıdan ötesini, işçilerin iktidarı aldığını ve sermayedarların mülklerini tüm toplumun hizmetine sunduklarını görüyoruz" dedi. İBD temsilcisi, sos-

yalizmin hâlâ güncel ve işçilerin tek çıkar yolu olduğunun altını çizdi.

İşçilerin fabrikalarda örgütlenip ülkeyi yönetecek hale geldiği süreci tüm ayrıntıları ve güncel karşılaştırmalar ile anlatan İBD temsilcisinin sunumunun üzerine sohbet ve tartışmalar gerçekleştirildi.

Eğitim toplantısının ikinci kısmında, toplu sözleşme görüşmelerinde gelinen nokta ve sendikalaşma mücadelesi üzerinde duruldu. İşçilerin işten atılmaları sonucunda açılan dava süreçleri hakkında bilgilendirme ve görüş alışverişi yapılan eğitim toplantısı belli planlamalar ile sonlandırıldı.

"Temiz kağıdı" uygulaması kölelik ipoteğidir

Yüzlerce taşeron şirket olmasına rağmen nerdeyse tüm taşeronlarda bizler için koşullar aynı. Bu sömürü koşullarını ortaklaşarsanız temiz kağıdı uygulamasının kendisidir.

Birbirlerine rakip olan taşeron şirketler kendi aralarında oluşabilecek rekabeti öngörüp ana firma öncülüğünde böyle bir uygulama geliştirmişler. Bu uygulamanın hiçbir yasal dayanağı olmamasına rağmen Star Rafineri içerisinde kanunlaşmış durumda. Eğer başka bir taşerona geçmek istersen çalıştığın taşerondan "temiz kağıdı" almak zorunluluğu getirilmiş. Aksi halde 6 ay boyunca Star Rafineri içerisinde hiçbir taşeron şirkette çalışmıyorsun. Bu uygulamanın kendisi örgütlü olan patronların kendi sınıf çıkarılarını korumak adına geliştirdikleri farklı bir sömürü biçimidir. Temiz kağıdı dayatması ile taşeron patronları birçok koşulu ortaklaştırmış oldu. Neredeyse tüm taşeronlarda ücretler aynı, yapılan zamlar aynı, çalışma koşulları aynı. Çoğu taşeron şirket elden ücret ödemeye devam ediyor. Böyle bir uygulamanın kendisi olmamış olsa idi, taşeron şirketler işçileri tutabilmek için temiz kağıdı ile tehdit etmek yerine koşulları iyileştirmek zorunda kalacaktı. Servis, tuvalet, yemek, çay istirahati, kamp alanı gibi birçok uygulamayı insani düzeylere çekmek zorunda kalacaktı...

Kölelik ipoteği olan temiz kağıdı uygulaması öncelikle işçiye hakarettir. Bunu bu şekilde algılayıp, dayattıkları sömürü uygulamalarına karşı mücadele edebilmek için en az patronlar kadar örgütlü hareket etmek lazım. Kendi sınıf çıkarılarımız için birlik olmak, birlik olmak için de birlikte hareket etmek lazım. Buradan tüm Star işçilerine önerim, herkes 170'i arayarak şikayette bulunsun. Bu da birlik zemininin ilk başlangıcı olsun..

STAR RAFİNERİ'YE İŞ BAŞVURUSU YAPAN BİR İŞÇİ

Kocaeli'de MİB ve TOMİS'ten faaliyetler

2017 TİS süreci yaklaşırken Metal İşçileri Birliği (MİB) ve Tüm Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası (TOMİS), yürüttükleri faaliyetlerle Kocaeli'deki metal işçilerini sömürü ve köleliğe karşı örgütlenmeye, mücadeleye çağırılmaya devam ediyor.

MİB'DEN BİLDİRİ DAĞITIMI VE DUVAR GAZETESİ

Kocaeli'de MİB çalışması devam ediyor. Metal İşçileri Bülteni'nin son sayısı işçi servis duraklarında ve fabrika çıkışlarında dağıtıldı. İşten çıkarmalar, zamlar ve sınıfa yönelik saldırıları konu alan MİB bildirimleri İzmit Merkez, Orduevi, Yenidoğan ve Derince'de kullanılırken duvar gazetesi olarak farklı noktalara yapıldı. Dağıtımlarda işçilerle sohbetler gerçekleştirildi. İşçiler öfkeli olduklarını ancak çıkış yolu bulamadıklarını söylerken neler yapılabileceği üzerine konuşuldu. Yaklaşan TİS süreci, zamlar işçilerin gündemindeki temel başlıklardı. Duraklardaki duvar gazetelerinin sabah erken saatlerde işçiler tarafından okunduğu gözlemlendi.

TOMİS KOCAELİ TEMSİLCİLİĞİ FAALİYETLERİNDEN...

TOMİS, yaklaşan TİS gündemi üzerinden faaliyetlerini sürdürüyor. Gerçekleştirdiği işçi toplantıları, fabrika görüşmeleri ile örgütlenme çalışmalarına devam ederken astıkları TİS gündeminin, MESS'in 3 yıllık sözleşme dayatması, işten atmaların yasaklanması, söz-yetki-karar hakkının işçilerde olmasının gündemleştirildiği afiş-

lerle örgütlenme ve mücadele çağrısını metal işçilerine ulaştırıyor.

TOMİS, başta Ford Otosan olmak üzere Metal Fırtına'dan bu yana birçok fabrikada işten atılan, üyesi olsun veya olmasın birçok işçinin dava süreçlerini takip ederek, mücadelede olduğu gibi hukuki alanda da desteğini sürdürüyor.

Kocaeli Temsilciliği'nde işçi çocuklarına yönelik kurslara da başlayacak olan TOMİS, çok yönlü bir şekilde faaliyetlerini sürdürüyor.

Kluh direnişi sona erdi

Çimse-İş Tuzla Şubesi'nin yetkili olduğu Kluh Destek fabrikasında işçiler, geçtiğimiz günlerde kendilerinden habersiz imzalanan 3 yıllık sözleşmeye tepki göstererek direniş başlatmışlardı.

Şişecam'a üretim yapan Kluh Destek işçileri, Çimse-İş'in patron ile birlikte, kendilerinden habersiz imzaladığı sözleşmeye karşı tepkilerini fabrika önünde gerçekleştirdikleri eylemlerle

ortaya koymuşlardı.

Sert tepkiye karşı patron, baş temsilciyi zorunlu izne çıkarsa da, işçilerin tepkisi dinmemişti.

Kluh Destek işçileri 7 Kasım Salı günü saat 13.00'te, fabrika önünde yaptıkları basın açıklaması ile direnişi bitirdiklerini duyurdu. Açıklamada, atılan işçilerin önümüzdeki süreç içerisinde hukuki yollara başvuracağı belirtildi.

İstanbul'da direniş sürüyor: Direniyoruz, direnmeye devam edeceğiz!

KHK saldırılarıyla İstanbul'da ihraç edilen kamu emekçileri, Kadıköy ve Bakırköy'deki eylemlerini sürdürüyorlar.

4 Kasım'da Kadıköy'deki eylemde AKP'nin gerici ve işçi düşmanı uygulamalarına karşı durdukları için KESK üyelerinin ihraç edildiği üzerinde durulan açıklamada ihraçların hukuksuzca gerçekleştirildiğine değinildi ve 5. kez uzatılan OHAL'in süreklileştirilmeye çalışıldığına dikkat çekildi. Kurum yöneticilerine, çalışanları kamu görevinden çıkarma yetkisinin verilmesi gibi uygulamaların iş güvencesini ortadan kaldırmaya dönük saldırılar olduğu ifade edilen açıklamada, eğitim sisteminin de tamamen gerileştirildiği söylendi. Eğitim ve sağlık hizmetlerinde özelleştirmeye dikkat çekilen açıklamada, 4 binden fazla KESK üyesinin ihraç edildiği, onlarcasının da tutuklandığı hatırlatıldı. Emekçiler ayrıca, 9 Mart'tan beri açlık grevinde olan Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın durumuna da dikkat çekti. Eylem müzik yayını ve imza kampanyasına destek çağrılılarıyla sürdü. Birçok kişi imza vererek direnişçilere destek sundu.

Bakırköy'deki eylemi ise Hadımköy'de sendikalaştıkları için işten atılan ve direniş seçen Akkim işçileri ziyaret etti. Direnişçi kamu emekçisi Muhammed Sevinçtekin KHK ile ihraçları teşhir ederek baskıya, sömürüye karşı direnen işçilerin ve emekçilerin direnişlerini selamladı. Dört mevsimdir direndikle-

rini ekleyen Sevinçtekin, "Mevsimlerin önemi yok. İşimizden, aşımızdan uzak olduğumuz her gün bize kış. İşimizi geri aldığımızda yaz gelecek" dedi. Dursun Doğan ise DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'yi eleştirerek mücadeleden geri durduklarına değindi.

Direnişin 38. haftasına girdiği **6 Kasım** günü **Kadıköy'de** yapılan eylemde iktidarın saldırıları teşhir edilerek direnişin süreceği ifade edildi. **Bakırköy'de** emekçilere seslenen direnişçilerden İlhan Koyu, "Faşizme hiçbir zaman boyun eğmedik, bundan böyle de eğmeyeceğiz" diyerek mücadele çağrısı yaptı. Alanda 100. yılında Ekim Devrimi'ni ele alan bir sunum da

yapıldı. Ayrıca meydana bulunan TGRT arabasının ön camına "İşimizi geri istiyoruz!" şiarlı döviz konularak yandaş basın protesto edildi.

8 Kasım'da da eylemlerin sürdüğü **Bakırköy'de** Kazım Koyuncu'nun ölüm yıl dönümü vesilesiyle sıklıkla sanatçının şarkıları çalındı. Şarkılar eşliğinde horon tepildi. Direnişçilerden Nuray Şimşek özel sektörde çalışmalarının da engellenmediğini belirterek iktidarın kendilerini açlığa ve ölüme terk ettiğini belirtti. Maden işçilerini örnek vererek direnişin önemine değinen Şimşek "Bizi karanlığımızla boğamayacaksınız" dedi. **Kadıköy'deki** eylemde ise açıklamayı okuyan direnişçi

Hüda Yıldırım parasız, ulaşılabilir kamusal hizmet, güvenceli iş, güvenceli gelecek, insanca yaşanacak ücret istedikleri için ihraç edildiklerini belirtti. İrkçı-gerici politikalara, emperyalist savaş ve saldırıganlığa da karşı olduklarını ekledi. Yıldırım, KHK saldırılarının geri çekilmesi ve başta Gülmen ile Özakça olmak üzere haksız şekilde ihraç edilen kamu emekçilerinin işlerine iade edilmesi talebini dile getirerek; "Bizler işimize iade edilinceye kadar bir yere gitmiyoruz, alanlardayız, direniyoruz, direnmeye devam edeceğiz ve bu mücadelemizden asla vazgeçmeyeceğiz" dedi.

Nuriye Gülmen'in Ankara'daki Yüksel Caddesi'nde OHAL ve KHK'lara karşı başlattığı direniş polis saldırılarına karşı sürüyor. 9 Mart'tan beri açlık grevinde olan Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'ya dikkat çekilen eylemlerde, "İşimizi geri istiyoruz" talebi haykırılıyor. Her gün 13.30 ve 18.00'de yapılmak istenen eylemlere saldıran polis gözaltı yapıyor.

3 Kasım günü emekçiler "Açlık gre-

vinin 240. günü. "Nuriye ve Semih işe geri alınsın" ozalitiyle alana çıktı. Direnişçi kamu emekçisi Nazife Onay ile Gülmen ve Özakça'nın avukatlarının serbest bırakılması talebi de dövizlerde yer aldı. Ozalitin açılmasıyla saldırıya geçen polis 4 kişiyi gözaltına aldı.

4 Kasım'da ihraç edilen emekçilerden Mehmet Dersulu ve Alev Şahin'in de içerisinde olduğu kitle 13.30 eyleminde Gülmen ve Özakça'nın taleplerini haykırdı. Eylemde Dersulu ve Şahin'in yanı sıra 2 kişi daha gözaltına alındı. Akşam ise Veli Saçılık'ın yanı sıra 7 kişi darp edilerek gözaltına alındı.

5 Kasım günü 13.30 eyleminde kalkanlar ve gözaltı aracıyla sokağı kapatan polis 3 kişiyi sürükleyerek gözaltına aldı. Gözaltıyı görüntüleyenler de engellenmeye çalışıldı. Akşam eyleminde ise kısa bir konuşma yapan Saçılık "Bizler bugün tam 362 gündür burada direniyoruz. Nuriye ve Semih tam 242 gündür aç. Bizler direnmeye devam edeceğiz.

Nuriye ve Semih onurumuzdur" dedi. Bu sırada saldırıya geçen polis 5 kişiyi gözaltına aldı.

İhraç edilen emekçilerden Mehmet Dersulu ve Nazan Bozkurt ile birlikte İlker Işık'ın katıldığı **6 Kasım'daki** eylemde, "Nuriye, Semih işe geri alınsın!", "Nuriye, Semih onurumuzdur!" sloganları atılırken, kısa süre içerisinde polis saldırıya geçti. Eylemde 3 kişi darp edilerek gözaltına alındı.

7 Kasım'da da eylem henüz başlamışken saldıran polis 3 kişiyi gözaltına aldı.

Yüksel direnişinin 365. günü olan **8 Kasım'daki** 13.30 eyleminde pankartı yırtarak saldırıya geçen polis emekçileri kalkanlarla çevreleyerek basının görüntü almasını engellemeye çalıştı. 3 kişi yerde sürüklenerek gözaltına alındı. 18.00 eyleminde de polis saldırısı yaşanırken Veli Saçılık ve 3 kişi gözaltına alındı.

Yüksel direniş 1 yılı geride bıraktı, direniş sürüyor

Büyük Sosyalist Ekim Devrimi 100. yılında!

Gelecek mutlak!

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, GENÇLER!

Dünyayı sarsan Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nin 100. yılındayız!

100 yıl önce, 26 Ekim (7 Kasım) 1917'de, Rusya'da yoksul köylülüğü arkasına alan işçi sınıfı büyük bir çığır açtı. İlk kez bir ülkede burjuvaziyi devirerek iktidarı eline aldı.

Bu büyük ve şanlı devrim, emperyalist-kapitalist dünyanın efendileri tarafından ezilen, sömürülen, savaşlarda kırılan işçiler, emekçiler ve ezilen halklar tarafından coşkuyla karşılandı.

Buz kırılmış, yol açılmış, artık yeni bir çağ başlamıştı. İşçilerin, emekçilerin ve ezilenlerin kendi kaderlerine egemen olacağı yeni bir toplum kuruluyordu.

Rusya işçi sınıfının bu büyük eylemi, dünyanın pek çok köşesinde yankılandı. Emperyalist-kapitalist barbarlıkla yüz yüze kalan, derin acılar çeken ve bir kurtuluş yolu arayan milyonlarca insan Ekim'in çağrısına yanıt verdi. Pek çok ülkede toplumsal ayaklanmalar, devrimler yaşandı. Bir dizi ülkede işçilerin önderliğindeki emekçiler zafere çok yaklaştılar. Ancak başaramadılar, burjuvazi büyük katliamlarla sonuçta bu başkaldırıları ezdi. Böylece Ekim Devrimi'yle Rusya'da iktidarı alan işçi sınıfı yalnız ve kuşatılmış kaldı.

Ancak buna rağmen, Sovyetler Birliği'ni kurmuş bulunan çeşitli halklardan emekçiler büyük bedeller ödeme pahasına devrime ve kazanımlarına sahip çıktılar. Emperyalist-kapitalist dünyanın korkunç kuşatmasına karşı savundular, üzerlerine gönderilen Nazi savaş makinasını ezdiler. Böylece aynı zamanda tüm insanlığı faşizm belasından kurtarmanın büyük onuruna sahip oldular.

Ekim Devrimi dünyanın dört bir yanında işçi sınıfına ve tüm ezilenlere kurtuluşun yolunu göstermeye devam etti. Nerede ayağa kalkan işçiler varsa, nerede ezilen bir halk varsa yüzünü Ekim Devrimi'nin ışığına döndü, ondan güç ve ilham aldı.

KARDEŞLER!

1800'lü yılların sonları kapitalizmin emperyalizme geçiş çağıydı. Dünya büyük emperyalist devletler tarafından paylaşılmıştı. Ancak derinleşen kapitalist

bunalım ve keskinleşen rekabet, yeni bir emperyalist paylaşımı zorunlu hale getirdi. Bunun sonucu, muazzam boyutlara varan silahlanma ve bir noktadan sonra da kaçınılmaz biçimde savaşlar oldu. 1905 Rus-Japon savaşı bunun ilk halkalarından biriydi. 1914'te ise tüm dünyayı kapsayan ilk büyük emperyalist savaş patlak verdi.

Rusya işçi sınıfı ve yoksul köylülüğü bu emperyalist savaşlar dönemine kendi ülkelerinden devrimlerle yanıt verdiler. Önce yenilgiyle sonuçlanan 1905 Devrimi'ni gerçekleştirdiler. Sonra da emperyalist dünya savaşını sınıf savaşıyla yanıtlayarak, 1917 Ekim Devrimi'ni zafere ulaştırdılar...

Rusya proletaryası 1905 Devrimi ile bir sınıf olmanın gücünü kavradı, neler yapabileceğini gördü, dostunu ve düşmanını ayırt etmeyi öğrendi. En önemlisi, kendi iktidar organı ve gerçek bir işçi demokrasisi örneği olan Sovyet örgütlenmesini yarattı. Mücadelenin ateşi içinde, devrimci sınıf partisi Bolşevik Parti ile buluştu. 1905 Devrimi Çarlık rejimi tarafından bastırılrsa da, işçi sınıfı büyük bir sınavdan geçti ve geleceğin yeni mücadeleleri için muazzam önem taşıyan bir deneyim kazandı. Nitekim yaklaşık on sene sonra, Büyük Sosyalist Ekim Devri-

mi'ni, önceki mücadelelerinin bu kazanımlarına dayanarak zafere ulaştırabildi.

1917'nin ilk aylarına gelindiğinde açlık ve yoksulluk yanında savaşın perişan ettiği bir toplum vardı. Bu ortamda ilk harekete geçenler, yıkımın acısını derinden yaşayan işçi ve emekçi kadınlar oldu. Onların "ekmek" talebiyle yaptıkları 8 Mart gösterisi kanla bastırılmaya çalışılınca, başkentin işçileri ayağa kalktılar. Onları toplumun diğer kesimleri izledi. Cephede savaşan ve büyük bölümüyle köylülerden oluşan askerler ve ardından diğer kentlerin işçileri ve kırlarda köylülük ayağa kalktı. Böylece birkaç gün içerisinde Çar devrildi.

Ekim Devrimi'ne giden yolda bir ilk adım olan Şubat Devrimi gerçekleşmişti.

Ancak işçi sınıfı henüz iktidarı alacak politik güç ve olgunluğa sahip değildi. Bu koşullarda "ikili iktidar" durumu ortaya çıktı. Resmi iktidar burjuvazinin elindeydi. Fakat silahlı işçi, asker ve köylülüğün öz örgütleri olan Sovyetler, siyasal-toplumsal yaşamda fiilen iktidarı elinde tutuyordu. Ancak bilinç yönünden henüz burjuvazinin elinden iktidarı çekip alabilecek durumda değildi.

İşçi sınıfının bağımsız çıkarlarının tek gerçek ve devrimci temsilcisi olan Lenin önderliğindeki Bolşevik Parti için hedef

netti: Tüm iktidar işçi sınıfı ve köylülüğün temsilcilerinin oluşturduğu Sovyetlere geçmeliydi.

İşçi sınıfı ve yoksul köylülük "ekmek, toprak ve barış" istiyordu. Ancak iktidardaki burjuvazinin temsilcileri ile ona payandalık yapan partiler bu taleplere yanıt vermediler, veremezler. Böylece işçi sınıfı ve yoksul köylülük zaman içinde bizzat yaşayarak gerçekleri gördüler. Gerçek dostlarını ve düşmanlarını mücadelenin ateşi içinde tanıyarak, sonunda Bolşevik Parti'nin yükselttiği bayrağın altında birleştiler. Devrim için tüm koşullar oluşmuştu artık!

7 Kasım günü silahlı bir ayaklanmayla işçi sınıfı ve onunla kader birliği yapan emekçi köylülük burjuvazinin sınıf egemenliğini yerle bir etti ve iktidarı bizzat eline aldı. Artık tüm iktidar Sovyetlerin idi!

Dünyayı sarsan Büyük Ekim Devrimi gerçekleşmişti.

Devrim esas olarak işçi sınıfına kararlı ve doğru bir önderlik yapan Bolşevik Parti'nin ve onun lideri Lenin'in eseri oldu. Daha sonraki tüm devrim deneyimleri, koşullar ne kadar uygun ve işçi sınıfı devrime ne kadar yakın olursa olsun, Bolşevik Parti gibi bir devrimci parti olmaksızın işçi sınıfının iktidarı almasının

ak sosyalizm!

mümkün olmadığını gösterdi.

KARDEŞLER!

Ekim Devrimi ile iktidarı alan işçi sınıfı, emperyalist savaşın harap ettiği bu büyük köylü ülkesinde pek çok temel sorununu bir hamlede çözdü ya da çözümün yolunu açtı.

Devrim ile, işçi ve emekçileri boyun-duruk altında tutmaya dayalı burjuva sınıf iktidarının sözde temsil organları aşıldı. Bizzat mücadelenin yarattığı Sovyetler sayesinde insanlığın gördüğü en ileri demokrasi örneği yaratıldı. Silahlanmış işçiler ve yoksul köylülerin temsilcilerinden oluşan Sovyetler, gerçek bir işçi demokrasisinin organlarıydılar. Ülke çapında merkezileşen Sovyet Kongreleri ve yürütmeleri yoluyla, işçi sınıfı ve emekçiler ülke yönetiminde doğrudan söz sahibi oldular.

Böylece yüzlerce yıllık eşitlik ve özgürlük idealleri ilk kez olarak gerçek sosyal eşitlik temeline kavuşuyor, üretkenler üretim araçlarına ve iktidara sahip oluyorlardı. Toplumun tüm zenginliklerinin ve imkanlarının emekçilerin yararına kullanılabilmesi demekti bu.

Rusya gibi geri bir ülkede, daha o zamanda 7 saatlik iş günü, ücretsiz eğitim ve sağlık, herkese iş, konut ve gelecek

güvencesi, devrimin ardından kurulmakta olan sosyalizmin kazanımlarından sadece bir kısmıydı.

Dünyada ilk kez kadınlar seçme ve seçilme hakkı elde ettiler. Kadının çok yönlü köleliğine köklü adımlarla son verildi.

Devrim Çarlıktan miras tüm Ortaçağ kalıntılarını silip süpürdü, büyük toprak mülkiyetine son verdi. Yoksul köylülüğe toprak verdi.

Rus olmayan bütün uluslara, hatta hâlâ kabile hayatı süren milliyetlere, kendi kaderlerini belirleme hakkı verdi, kendi öz cumhuriyetlerini ya da otonom bölgelerini tanıdı.

Devrim çözümün yolunu sonuna kadar açmıştı, artık eski düzenden miras kalmış pek çok sorunun toplumsal yaşamdan kazınması zamanla olacaktı.

Büyük güçlükler, imkansızlıklar ve bedellere, ağır bir emperyalist kuşatmaya rağmen kısa sürede büyük başarılar elde edilecekti. İşte bu başarı ve gelişme olmasaydı, insanlığı Nazi faşizmi gibi büyük bir beladan kurtaran anti-faşist zafer de mümkün olmayacaktı.

KARDEŞLER!

Rusya gibi geri bir ülkede büyük bir gözüpекlik ve cesaretle sınıfsız ve sömürsüz bir dünya kurmak için yola çıkan

işçi sınıfı ve onun devrimci partisi, emperyalist-kapitalist dünyanın efendilerine on yıllar boyunca kök söktürdü.

Ancak son derece geri ve harap bir ülkede, üstelik ağır bir emperyalist kuşatma altında, sosyalizmi inşa gibi zorlu bir görevi üstlenmiş olmak başlı başına bir zorluktu. İçeride çok yönlü ağır yükler ve dışarıdaki emperyalist-kapitalist baskıya rağmen işçi sınıfı büyük başarılar elde etse de, bu sürecin zamanla büyük bedelleri oldu. Başlangıçta zorunlu olarak başvurulan yöntemler giderek bürokratik-ayrıcıklı bir sınıfın oluşumuna zemin yarattı. Bu da zamanla devrimin değerlerinden ve sosyalizmden uzaklaşmaya yol açtı. 72 yıl sonraki çöküş bu gelişmenin sonucunda yaşandı.

Sovyetler Birliği'nin çöküşü emperyalist-kapitalist haramiler tarafından büyük sevinçle ve "tarihin sonu" yalanlarıyla karşılandı. Fakat ne oldu? Çok geçmeden hiçbir şeyin değişmediği, bu düzenin insanlığa her geçen gün daha da ağırlaşan baskı ve sömürden, yıkım ve savaşlardan, genel bir çöküşten başka bir şey sunamadığı, insanlığın yeni Ekimler'e ekmek ve su gibi ihtiyacı olduğu görüldü.

Yaşadığımız dünyaya baktığımızda, Ekim Devrimi'nin gerçekleştiği yüzyılın başındaki dünyadan bir farkı yoktur. Em-

peryalist-kapitalist dünya bir kez daha bunalımlar ve savaşlar dönemine girmiş bulunmaktadır. İşçi sınıfı ve emekçiler dünyanın dört bir yanında çok yönlü bir yıkımın faturasını ödüyor, acılar çekiyor, emperyalistlerin tarafı olduğu savaşlarda kırılıyorlar.

Bizzat Ekim Devrimi'nin muazzam tarihi sarsıntısının etkisiyle, kapitalist ülkelerde bir dönem işçi sınıfı ve emekçilere tanınan ekonomik, sosyal ve siyasal hak ve kazanımlar, Sovyetler Birliği'ndeki yıkılışın ardından bir bir ellerinden alındı.

Bu koşullarda tek çıkış, Ekim Devrimi'nin açtığı yoldan yürüyerek yeni Ekimler yaratmaktır. Toplumsal devrimi gerçekleştirmek ve sosyalizmi kurmaktır.

KARDEŞLER!

Günümüz dünyasında yeni Ekimler ve sosyalizm için koşullar her zamankinden daha olgundur. Dünya yeni bir devrimler dalgasına gebe dir.

Ekim Devrimi ve devrimin ardından yaşanan sosyalizm deneyimi, bizim en büyük dayanağımız ve yol göstericimizdir. Biz işe çok daha ileri bir noktadan başlayacak, bu kez sosyalizmi kesin zafere ulaştıracak koşullara sahip olacağız.

Sovyetler Birliği'nin çöktüğü o karanlık yıllarda siyaset sahnesine adım atan biz işçi sınıfı devrimcileri, en baştan itibaren kendimize Ekim Devrimi'ni örnek aldık, onun deneyimleri ve dersleri ışığında yola koyulduk. Daha ilk adımda "Yeni Ekimler için ileri!" şiarını yükselttik. Ekim Devrimi'ni yaratan, tarihin gördüğü o en devrimci partinin yolundan yürüdük.

Türkiye işçi sınıfı, devrimci sınıf partisinin önderliği altında zamanla olgunlaşacak, devrimcileşecek ve bu topraklarda Yeni Ekimler'i mutlaka yaratacaktır.

Tüm işçi ve emekçileri, Ekim Devrimi'nin 100 yıl önce yükselttiği o büyük çağrıya kulak vermeye, Yeni Ekimler ve sosyalizm yolunda omuz omuza yürümeye çağırıyoruz.

**Kahrolsun emperyalist-kapitalist barbarlık düzeni!
Yaşasın Büyük Sosyalist Ekim Devrimi!
İşçi sınıfı savaşacak, sosyalizm kazanacak!**

BAĞIMSIZ DEVRİMCİ SINIF PLATFORMU

Kapitalizme mahkum değiliz!

Mevcut düzenin efendileri, insanın insan tarafından sömürüldüğü, ücretli köleliğe mahkum edildiği; krizlerin, işsizliğin, yoksulluğun, sefaletin, savaşların, yıkımların ve kıyımların kaynağı olan kapitalizme mahkum olduğumuzu vaaz ediyorlar.

Evet, onlar bu düzenin böyle sürüp gitmesini istiyorlar. Çünkü bu düzende üretim araçları onların elindedir. Bütün fabrikalar, işletmeler, bankalar, gemi filoları, geniş araziler onların özel mülküdür. Devlet onlar için çalışıyor, medya onların borazanı, camide imam, kilisede papaz onlar için vaaz veriyor. Tüm zenginlikleri milyonlar üretiyor, onlar yağmıyorlar. Bu yetmiyor, daha çok yağmalamak için savaşlar çıkartıyorlar.

Bu düzen sömürücü ve yağmacı kapitalistler ile onlara hizmet edenler için bir "yeryüzü cenneti" olabilir. Oysa milyonlarca işçi, emekçi ve yoksul köylü için, tüm ezilenler, sömürülenler, ayrımcılığa, baskıya ve zorbalığa maruz kalanlar için felaketlerden başka bir şey üretmeyen bir düzendir.

Onlar bir avuç azınlık, bizler ise ezici bir çoğunluğuz. Bizler üretiyoruz, onlar el koyuyor, yağmıyor. Oysa onların çürümüş ve kokuşmuş düzenlerine mahkum olmadığımız gibi, bu düzenin sayısız kepezeliklerine katlanmak zorunda da değiliz. 100 yıl önce işçi sınıfı önderliğinde Rusya'da gerçekleştirilen Büyük Sosyalist Ekim Devrimi, bu düzene mahkum olmadığımızı, sömürüden, baskıdan, ayrımcılıktan arınmış bir dünya kurabileceğimizi, bu dünyada üretilen toplumsal servetin toplumun sağlığı, güvenliği ve refahı için harcanabileceğini ispatlamıştır.

Kapitalizm, Ekim Devrimi'ni zorunlu kılan sorunları çözemediği gibi, daha da ağırlaştırdı. Bu düzeni yıkıp yeni bir dünya kurmak, insan soyunun bu gezegende varlığını sürdürebilmesinin tek güvencesidir artık. Zira sömürü ve yağmada sınır tanımayan kapitalistler, gezegenin yaşamsal önem taşıyan kaynaklarını da parça parça kemiriyorlar. Buna son vermenin yolu yeni Ekim Devrimlerinden geçiyor!

***

ÖRGÜTLÜ İŞÇİ SINIFININ EŞSİZ ESERİ

Sömürücü sınıfların iktidarını yıkıp mülklerine el koymak işçi ve emekçiler için yaşamsal bir ihtiyaçtır ama kolay değildir. Çünkü onların sağlam bir sınıf bilinçleri var. Burjuvazi hem yönetmek

konusunda son derece deneyimli ve örgütlü bir sınıf, hem de siyasi iktidar onların elinde. Küçük bir azınlık olmalarına rağmen ezici bir çoğunluğa hükmedebilmeleri, bilinçli ve örgütlü olmalarından- dır.

Bilincini geliştiremeyen, örgütlü gücünü eylemlerle ortaya koyamayan bir işçi sınıfını yönetmek kapitalistler için kolaydır. Elbette bu işte yalnız değiller. Sermaye iktidarı grevleri yasaklayarak, hak arayan işçilerin üzerine polisi, jandarmayı saldırtarak onların hizmetine koşar. Medya "suskunluk fesadı" ile mücadele eden işçilerin sesinin topluma ulaştırılmasını engeller. İşçi sınıfının içine sızmış sermayenin "Truva atları" olan sendika ağaları ise, bildikleri bütün hileleri kullanarak, türlü ayak oyunları sergileyerek kapitalistlerin emrine amade olurlar. Kimi zaman ise, televizyonlar ekranlarını "din adamı" kılıklı birtakım meczuplara açıp, hak aramanın günah olduğu vaazları bile verirler.

Mücadeleye atılan işçi sınıfının karşısına dikilen bu emek düşmanı koalisyonu dize getirmenin tek yolu var: O da işçi sınıfının bilinçlenmesi, örgütlenmesi ve devrimci partisiyle etle-tırnak misali birleşip mücadele etmesidir. Nitekim Rusya işçi sınıfının Ekim Devrimi'ni zafere taşıyabilmesini mümkün kılan, Bolşevik Parti önderliğinde mücadelede bu bütünlüğü sağlayabilmiş olmasıdır.

***

YENİ BİR ÇAĞIN KAPILARINI AÇAN BÜYÜK DEVRİM

Tarihte pek çok devrim gerçekleşti elbette. Ancak o devrimler ne üretim araçları üzerindeki özel mülkiyeti ortadan kaldırmayı, ne insanın insan tarafından sömürüsüne son vermeyi hedefliyordu. O devrimlerin de büyük tarihsel önemi olmakla birlikte, sömürü ve eşitsizliği ortadan kaldıramamış, sadece biçim yönünden değiştirmiştir. İktidar ise, bir sömürücü sınıftan başka sömürücü sınıfa geçmiştir. Üretimi gerçekleştiren emekçi sınıflar ise sömürü, baskı ve eşitsizliğe maruz kalmaya devam etmişlerdir.

Bu devrimlerin en ileri örnekleri 1648'de İngiltere'de, 1789'da Fransa'da gerçekleştirildi. Her iki ülkede feodal beyler alaşağı edilmiş, çalkantılı bir dönemin ardından burjuvazi iktidarı ele geçirmiştir. Feodal beylere karşı devrimci duruş sergileyen burjuvazi, işçi sınıfı ve emekçilere karşı acımasız bir sömürücü sınıftan başka bir şey olmamıştır. Üretim araçlarını ele geçirmiş, iktidara yerleşmiş, baskı ve sömürü çarkının başına oturmuştur.

Her şeye rağmen sıranın işçi sınıfına gelmesi için bu devrimlerin gerçekleşmesi, kapitalizmin gelişip egemen olması gerekiyordu. Zira o devrimler gerçekleşmeden Ekim Devrimi'nin zafere ulaşacağı koşullar da olgunlaşmazdı. O büyük devrimler ile onların devamı olan 1848 devrimlerinin ardından Paris işçi sınıfı

1871'de iktidarı ele geçirmiş, ancak kurduğu Komün yönetiminin ömrü 72 günle sınırlı kalmıştır.

Ekim Devrimi, önceki tüm devrimleri her açıdan aşmıştır. Çünkü bu devrimin öncü gücü işçi sınıfıdır. İşçi sınıfının tarihsel rolü ise eşsizdir. Bu sınıf kendini kurtarıırken, insanlığın kurtuluşuna giden yolu da açar. Üretim araçları üzerindeki özel mülkiyet düzenini yıkarak insanın insanı sömürmesinin koşullarını ortadan kaldırmak, sömürücü azınlığın toplum üzerinde kurduğu saltanatı yerle bir etmek, toplumsal mülkiyeti egemen kılmak... Ekim Devrimi daha ilk adımda bunları yaptı. Bunları yapmadan işçi sınıfının iktidarını kurması ve esaret zincirlerini kırması mümkün olamazdı.

Bu büyük sıçrama ile Ekim Devrimi yeni bir çağın kapılarını açmıştır. Bu çağda sömürü ve köleliğin hiçbir türüne yer olmayacaktır. Çünkü her türlü sömürü ve eşitsizliğin kaynağını kurutmayı esas almaktadır. Ekim Devrimi ile üretim araçları üzerindeki özel mülkiyet düzeniyle birlikte baskı, sömürü ve eşitsizliğin zemini ortadan kaldırılmıştır.

***

TÜM İKTİDAR SOVYETLERE!

Rusya işçi sınıfı kendi devrimini gerçekleştirmeden önce iki devrime öncülük etti. İlki, 1905 yılında gerçekleşen ancak yenilgiyle sonuçlanan devrim girişimiydi. İkincisi ise, 1917'de patlak veren ve bir hafta içinde Çarlık rejimini yıkan Şubat Devrimi.

İkinci devrim zafere ulaşmış, Ortaçağ kalıntısı despot rejimi yıkmıştır. Bu devrimde önemli bir rol oynayan işçi ve asker vekilleri Sovyetleri, yönetim alanında işçi sınıfına geniş bir alan açmıştır. Elbette ezici çoğunluğu köylü olan askerler için de... Yine de bu henüz bir işçi iktidarı değildi. Zira kurulan "Geçici Hükümet" in başında liberal burjuvazi vardı. Devrim Rusya'da ikili bir iktidar durumu yaratmıştı. İşçi sınıfı ve emekçilerin kurtuluşu için çetin mücadele devam etmek zorundaydı.

Zengin bir mücadele sürecinden geçen işçi sınıfının gerçeği tüm çıplaklığıyla görmesi ve kendi partisi etrafında kenetlenmesi için altı ay gibi kısa bir süre yetti. Bu kısa sürede görüldü ki, ne burjuvazi ne onunla koalisyon hükümeti kuran küçük burjuvazi işçi sınıfı ve emekçilerin taleplerini karşılayabilirdi. Onlar kendi iktidarlarını sağlamlaştırma, Bolşevikler ile onunla et-tırnak misali kenetlenmiş işçi

sınıfının önünü kesme çabasındaydılar.

İşçi sınıfı iktidara el koymaya hazır olduğunu hissettirdiğinde “Tüm İktidar Sovyetlere!” şiarını yükselten Bolşevikler, Ekim ayında iktidarı ele geçirdiler. Elbette işçi ve asker Sovyetlerinin tam desteği ile bunu başardılar. Sovyet iktidarı ilk andan itibaren farkını gösterdi. Artık gerçekleştirilmeyen vaatler, boş vaazlar dönemi kapanmıştı. Bu iktidar attığı her adımla, her icraatıyla işçi sınıfının damgasını taşıyordu. Çünkü artık üretenler yönetmeye de başlıyordu.

***

HALKLARA BARIŞ!

Ekim Devrimi zafere ulaştığında hem Rusya’da hem dünyada halkların birinci talebi barıştı. Dünyayı aralarında paylaşmak için savaşı başlatan emperyalist haydutlar, Avrupa başta olmak üzere insanlığı ağır bir yıkımla yüz yüze bırakmış, on milyonlarca insanı ya öldürmüş ya sakat bırakmış, ülkeleri enkaza çevirmiş, emekçileri yoksulluk ve açlığın pençesine atmıştı. Barış üzerine nutuk atanlar çoktu ama savaş devam ediyordu.

Ekim Devrimi’nin ardından Sovyet iktidarının ilk icraatlarından biri barış ilan etmek oldu. Barış, işçi sınıfı ve yoksul köylülerin en temel taleplerinden biri idi. İşgallere ve ilhaklara karşı net bir tutum sergileyen Sovyet iktidarı, ilk andan itibaren hem emekçilerden yana olduğunu kanıtladı hem emperyalist savaşa karşı kararlı bir tutum sergiledi.

***

FABRİKALAR İŞÇİLERİN DENETİMİNDE!

Kapitalistlerin fabrika ve işletmelerini el koyan Sovyet iktidarı, bütün önemli işletmeleri toplumsal mülkiyet haline getirdi. İşçilerin ürettiği artı-değere patronların el koyma dönemi kapandı. Artık bir tarafta üretenlerin diğer tarafta çalıp yağmalayanların olduğu dönem kapanmıştı. Sovyet iktidarında kolektif üretim toplumun temel ihtiyaçlarını karşılamak için yapıyordu.

Patronların hükmü son bulmuştu. Fabrikalarda denetim İşçi Sovyetleri eliyle sağlanıyordu. İşçi sınıfı artık hem üreten hem yöneten konumundaydı. İş günü 7 saate çekildi. Artık fabrika ve işletmeler emekçilerin ortak mülkiyetindeydi. Bu sistemde sömürücü asalaklara yer kalmamıştı.

***

YOKSUL KÖYLÜLERE TOPRAK

Rusya’da “toprak köleliği” 19. yüzyılın ikinci yarısında “yasal” olarak kaldırılmış, ancak pratikte devam ediyordu. Topraksız veya az topraklı köylüler halen “kulaklar”ın (toprak ağaları) egemenliği altında baskı, yoksulluk ve sefalet içinde yaşıyorlardı. Köylülüğün emekçi katmanları için hayati önem taşıyan taleplerden biri barışsa, diğeri de topraktı.

Toprak sahiplerinin ve kilisenin topraklarına karşılıksız el koyan işçi iktidarı, yoksul köylülüğün toprak talebini zaman geçirmeden karşıladı. Toprakların bir kısmı emekçilerin kolektif üretim yaptığı Kolhozlara dönüştürüldü.

Böylece Ortaçağ’dan kalma toprak köleliği sistemi bir daha geri gelmemek üzere yıkılırken, yoksul köylüler bu sistemin baskı ve zorbalığından kurtarıldılar.

***

“HALKLAR HAPİSHANESİ” YERİNE “HALKLARIN KARDEŞLİĞİ”!

Ekim Devrimi’nden önce Rusya’nın bir diğer adı “halklar hapisanesi” idi. Zira onlarca halkın yaşadığı bu ülkede ulusal baskı alabildiğine yaygındı. Halklar kendi kaderlerini tayin etme hakkından yoksundu. Bolşevikler önderliğindeki Sovyet iktidarı ise, Rus olmayan bütün uluslara ve milliyetlere kendi kaderlerini belirleme hakkı verdi, kendi öz cumhuriyetlerini ya da otonom bölgelerini tanıdı.

Halkların gelişimi her imkanla teşvik edildi. Çarlık rejimi altında köle muamelesine maruz kalan halklar, Sovyet iktidarında hızlı bir gelişim sürecine girmiş, eğitim seviyesi yükselmiş, dilleri gelişmiş, kültürleri zenginleşmiş, edebiyatları ise hızlı bir gelişme ivmesi kazanmıştır.

Tüm bunlar, Ekim Devrimi’nin halkların hapisanesini yıkması sayesinde mümkün olmuş, Sovyet iktidarı döneminde halkların eşitlik ve kardeşliğe dayalı gönüllü birliği sağlanabilmiştir. Kokuşmuş kapitalist sistem ise, 21. yüzyılda bile etnik, dinsel, mezhepsel ayrımları kışkırtarak halkları birbirine kırdırmaktadı.

***

KADINLAR ESARET ZİNCİRLERİNİ KIRIYOR!

Ekim Devrimi gerçekleştiğinde, en gelişmiş kapitalist ülkelerde bile kadın-

lar seçme ve seçilme hakkından yoksundular. Emekçi sınıflara mensup kadınlar hem kırdada hem kentte sosyal yaşamın kısıpına itilmiş durumdaydı. “Eşitlik, özgürlük, kardeşlik” şiarını yükselten burjuvazi, kadınları bunun dışında bırakıyordu.

Ekim Devrimi, kadınların özgürleşmesinin yolunu açarak da yeni bir çağı başlattı. Bu sıçramalı gelişimi, o dönem Avrupa ve Amerika’ya göre çok geri olan Rusya’da gerçekleştirdi. Kadının çifte sömürsü, ikinci cins muamelesi görmesinin temeli, özel mülkiyete dayalı sömürü ilişkileridir. Dolayısıyla kadının kurtuluşuna giden yolun açılması için, öncelikle özel mülkiyet ve sömürünün ortadan kaldırılması gerekiyordu. İlk elden bunları gerçekleştiren Sovyet iktidarı, yaşamın her alanında kadının çok yönlü köleliğine son verecek çok temelli önlemler aldı. Toplumsal yaşamın her alanında kadın-erkek eşitliği için ideolojik boyutu da olan kararlı bir mücadele yürüttü.

Binlerce yılın katılaştırılmış önyargılarına dayanan cinsiyetçi ayırım elbette bir çırpıda ortadan kaldırılamazdı. Bununla birlikte, emekçi kadınların Sovyet iktidarı koşullarında ulaşılabildikleri kazanımlar hâlâ da aşılamamıştır. Ortaçağ kalıntısı ilişkilerin yaygın olduğu bir ülkede emekçi kadınlar Bolşevik kadınların ön açıcı desteği ile mücadele etmiş ve kısa sayılabilecek bir sürede eğitimde, üretimde, sosyal ve siyasal yaşamda belirgin bir rol oynamaya başlamışlardır.

***

EĞİTİM, SAĞLIK, BARINMA, ULAŞIM ALANLARINDA...

Sovyet iktidarı eğitim, sağlık, barınma, ulaşım gibi temel yaşamsal alanlarda, emekçilerin ihtiyaçlarını merkeze alan bir politika izledi. Eğitim ve sağlık hizmetleri tüm Sovyet yurttaşlarına eşit ve parasız sunuluyordu. Konut sorunu ise kapitalizmde olduğu gibi rant esasına

göre değil, yaşanabilir kentler ve toplumun ihtiyacı gözetilerek çözülmüştür. Sovyet iktidarında ev kirası bir işçinin maaşının %5’inden fazla olamazdı. Ulaşım ise, toplu taşımacılık esasına göre ve sembolik bir ücret karşılığında sağlanıyordu. Su, elektrik, ısınma gibi temel ihtiyaçlar için de bu böyleydi.

Nispeten geri bir ülkede, savaş ve iç savaş yıkımının ardından bu alanlarda sağlanan büyük gelişim, rant ve kâr esasına göre değil de toplumun ihtiyaçlarını esas alan sosyalist bir politika izlendiğinde, en zor sorunların üstesinden gelinabileceğini göstermiş, düşünülenenden daha hızlı ve daha nitelikli bir çözüme kavuşturulabilmiştir. Sovyet deneyimi bu alanlarda da halen aşılabilmiş değil.

***

DÜNYA İŞÇİLERİNİN KURTULUŞU İÇİN ENTERNASYONALİZM!

Ekim Devrimi’nin ardından, sömürücü sınıfların artıkları ve onların hizmetindeki tetikçiler, emperyalistlerin desteğini alarak Sovyet iktidarını yıkmak için dört koldan saldırdılar. Ancak Bolşevik Parti önderliğinde bu saldırılara karşı kahramanca direnen işçi sınıfı ve emekçiler, sömürücü asalaklar ile yağmacı emperyalistleri hezimete uğrattılar. Sosyalist inşa süreci, ancak iç savaşın kazanılmasından sonra ciddi anlamda ivme kazanabildi.

Bu büyük zorluklara rağmen, Sovyet iktidarının halklara sağladığı kazanımlar burada değindiklerimizin çok ötesine geçmiştir. Yeni bir çağı başlatan Rusya işçi sınıfı, kendini dar ulusal sınırlar içine hapsetmemiş, dünya işçileriyle dayanışma içinde olmuştur. Bir yanda iktidarını sağlamlaştırmak için çaba sarf ederken, diğer ülkelerdeki işçilerin mücadelesini de yakından izlemiş ve fiilen desteklemiştir.

Sovyet iktidarının lideri Lenin’in katkılarıyla dünyadaki işçi sınıfı partilerini birleştirmek için III. Enternasyonal kurulmuştur. İşçi sınıfının kurtuluşu için ilk yapılması gereken, kendi ülkesindeki sömürücü sınıfların iktidarını yıkmaktır. Ancak gerçek kurtuluş için bu kadarı yeterli değildir. Kurtuluşun güvenceye alınabilmesi için başka ülkelerde de işçi sınıfının iktidarı alması gerekiyor. Bu da bütün dünya işçileri ve onları temsil eden partiler arasında enternasyonal dayanışmanın örülmesini zorunlu kılıyor. Bu bağlamda III. Enternasyonal’in kurulması, dünya işçilerinin mücadelesini güçlendiren önemli bir kazanım olmuştur.

***

Aradan 100 yıl geçmesine rağmen Ekim Devrimi hâlâ sömürü ve köleliğe karşı mücadelenin en görkemli olayı olmaya devam ediyor. Çünkü bu devrim henüz aşılmamıştır. Dünyanın neresinde olursa olsun, sömürünün esaretini ve ücretli kölelik zincirlerini kırmak için mücadele eden işçilere yol göstermektedir.

İzmir'de Ekim Devrimi eyleminde polis saldırısı: 20'yi aşkın gözaltı

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun (BDSP) Ekim Devrimi'nin 100. yıl dönümü vesilesiyle 5 Kasım günü İzmir'de düzenlediği eyleme polis saldırısı gerçekleşti.

Karşıyaka İzban önünde 16.15'te toplanan sınıf devrimcileri, "Ekim Devrimi 100. yıl: Gelecek mutlak sosyalizm" pankartı ve kızıl bayraklar açtı. Ajitasyon konuşmalarıyla Ekim Devrimi'nin tarihsel kazanımlarına vurgu yapılırken kapitalizmin karanlık icraatları teşhir edildi.

Bu sırada yürüyüşün önü sivil polisler tarafından kesilirken; işçi ve emekçilerin kurtuluşunun sosyalizmde olduğunu vurgulayan sınıf devrimcileri bu yasaklama ve barikatların kendilerini engelleyemeyeceğini belirterek yürüyüşe başladı.

Bu sefer de devreye çevik kuvvet polisi girerek sınıf devrimcilerini çembere aldı. Tekme ve yumruklarla saldırıya ge-

çen polis 20'yi aşkın kişiyi darp ederek gözaltına aldı.

Çevreden polisin saldırısına tepki gösterenler de saldırganlığın hedefi oldu. Polis tepki gösteren bazı gençleri de darp etti. Bunun üzerine çevreden gelen tepki arttı. Sivil polisler ise tepki gösteren emekçileri tehdit ederek dağıttı. Gözaltı işlemlerinin ardından hastaneye götürülen gözaltılar serbest bırakıldı.

İZMİR BDSP: GELECEK MUTLAK SOSYALİZM

7 Kasım günü sınıf devrimcileri polis terörü hakkında suç duyurusunda bulundu. Aynı gün saldırıya ilişkin İnsan Hakları Derneği (İHD) İzmir Şubesi'nde basın toplantısı düzenlenerek eylem sırasında yaşanan polis saldırısı ve gözaltında ya-

pılan işkenceye değinildi. Açıklamada OHAL düzeniyle tek adam rejiminin devam ettiği vurgulanarak "Bir yıldan fazladır İzmir'de bütün yürüyüşler yasaklanmakta ve polisin azgınca saldırısına maruz kalınmakta" dendi. Kapitalist-emperyalist sistemin çürümüşlüğüne işaret edilen açıklamada "Copları, gazları, tekmeleri, tankları bizi bu mücadeleden vazgeçiremeyecektir" ifadeleri kullanıldı.

Bursa Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) "Ekim Devrimi 100. Yılında... Gelecek Mutlak Sosyalizm!" şiarıyla söyleşi gerçekleştirdi. Gebze'de de İşçilerin Birliği Derneği'nde Ekim Devrimi üzerine seminer yapıldı.

BURSA

5 Kasım'daki söyleşi Ekim Devrimi'nden görüntülerin olduğu bir video ile başladı. Ardından 3 ana başlıkta konuşmalar yapıldı.

İlk konuşmada 1905 Devrimi, gerici-lik yılları ve emperyalist savaştan bahsedildi. Bu süreçte işçi sınıfının, toplumun yaşadığı gelişmeler, devrim sürecinde Rusya'daki koşullara değinilirken işçi ve köylülüğün talepleri ele alındı.

Çarlığın yıkılmasının ardından iktidardaki burjuvazinin "ekmek, barış ve toprak" taleplerini karşılamadığı, bunun Ekim Devrimi'ni hazırladığı dile getirildi. Devrimden sonra Sovyet iktidarının karşı karşıya kaldığı sorunların da ele alındığı sunumda, devrimin zafere ulaşmasında devrimci işçi partisinin rolü üzerine vurgular yapıldı.

İkinci sunumda işçi sınıfının devrimdeki özel rolü üzerinde duruldu. Sunumda, "İşçiler iktidarı alabilir mi, aldığı koşulda yönetebilir mi?" sorularına yanıt verildi. İşçilerin örgütlenme biçimleri, yaşanan süreçte işçilerin yaşadığı bilinçlenme ve siyasallaşma üzerinde duruldu. İşçi iktidarının sadece Rusya'da değil batıdan doğuya kadar emekçi halklara örnek olduğu ve birtakım kazanımları getirdiği söylendi. Artık proleter dev-

Gebze ve Bursa'da Ekim Devrimi seminerleri

rimler çağında yeni devrimlerin yaşanacağı dile getirildi.

Diğer sunumda Ekim Devrimi ile işçi ve emekçilerin kazandığı haklar, çalışma ve yaşam koşulları hakkında bilgiler verildi.

Konuşmaların ardından, katılımcıların da düşüncelerini aktardığı bölümde, verilen örneklerle sunumlar zenginleştirildi. İşçiler ve gençlerin katılım sağladığı söyleşi, canlı geçen sunumlar ve katkılar ile oldukça beğenildi.

GEBZE

Gebze İşçilerin Birliği Derneği, Ekim Devrimi'nin 100. yılında "Yüzyılın çağrısı ile etkinliklerimizde buluşalım!" şiarı ile düzenlediği etkinliklerden ilkinin 5 Kasım'da gerçekleştirdi. Saat 15.00'te baş-

layan seminerde İşçilerin Birliği Derneği adına "Ekim Devrimi'nin kazanımları" ve BDSP adına "Ekim Devrimi ve işçi örgütlenmeleri" başlıklı sunumlar yapıldı.

İşçilerin Birliği Derneği adına yapılan konuşmada, sınıflı toplumlar olduğundan beri toplumsal düzen işleyişlerinde değişimler yaşansa da sadece sömürü biçimlerinin değişmiş olduğu, Ekim Devrimi ile sömürünün ortadan kalktığı anlatıldı. 72 günlük Paris Komünü deneyimi dışında işçilerin ilk defa siyasi iktidarı aldığı Ekim Devrimi'nin, proleter sınıf kimliğine sahip olduğu, marksist çizgiden ve devrimci özünden asla taviz vermeden örülen bir süreç olduğu belirtildi. Yeni bir dönemin kapısını aralayıp on yıllarca kapitalist dünyaya kafa tutarak bugüne de ışık tuttuğu ifade edildi. Dev-

rimin hemen ardından sosyalist inşanın ilerlemesi için birçok alanda yapılan düzenlemeler ile işçi ve emekçilerin hakları slayt gösterimi ile anlatıldı. Konuşma sosyalizmin güncelliğine vurgu yapılarak sonlandırıldı.

BDSP adına yapılan ikinci sunum, 1905, 1917 Şubat ve Ekim devrimleri süreçlerinde Rusya işçi sınıfı ve Rusya'nın siyasal atmosferi anlatılarak başladı. Bolşeviklerin, devrim öncesinde sovyetler içerisinde etkisi az olsa da doğru politikalar ve ısrarlı çizgisi ile kitleleri devrime nasıl yönlendirdiği anlatıldı.

Çara tapan işçi yığınlarının nasıl devrimi yapan işçilere dönüştüğü anlatılan sunumda, bugünün Türkiye'sinde burjuvazinin siyasal gericiliğinin etkisi ve işçilerin sınıf bilincinin zayıflığı karşısında karamsarlığa kapılmamak gerektiği vurgulandı. Ekim Devrimi öncesinin birçok fabrika eylemlerinden örnekler verilerek fabrikalarda ve sanayi bölgelerinde yürütülecek ısrarlı devrimci sınıf çalışmasının, fabrika ve taban örgütlenmelerinin önemine dair aktarımlar yapıldı.

Aradan sonra yapılan sohbette sovyetlerin işlevi ve işleyişi üzerine konuşuldu. Metal Fırtına, Greif İşgali, Haziran Direnişi başta olmak üzere birçok işçi eylemi, fabrika deneyimi ve siyasal süreçlerde yaşanan deneyimler, çıkarılan dersler konuşuldu. İşçilere siyasal sınıf bilinci kazandırmak, yeni süreçlere daha donanımlı hazırlanmak vurguları yapıldı. Son olarak 3 Aralık etkinliğinin duyurusu yapılarak, çalışmalar üzerine konuşularak etkinlik sona erdi.

RJ'nin 3. genel kurulu gerçekleştirildi

Revolutionärer Jugendbund (RJ - Avrupa Devrimci Gençlik Birliği), 3. genel kurulunu Almanya'nın Wuppertal kentinde 5 Kasım'da gerçekleştirdi. Genel kurula Wuppertal, Essen, Bochum, Bielefeld, Düsseldorf, Berlin, Köln, Frankfurt, Duisburg, ve Mainz kentlerinden gençler katıldı. Ayrıca Türkiye'den ve İsviçre'den birer temsilci katıldı.

Genel kurulun gündemini "Dünya'daki siyasal gelişmeler ve siyasal tablo", "Fransa örneği üzerinden işçilere, emekçilere, gençlere yönelik saldırılar ve buna karşı direniş", "RJ'nin son bir yıllık faaliyeti ve örgütlenmesi", "Türkiye'nin güncel siyasal tablosu, gençlik hareketi ve DGB", "100. yılında Ekim Devrimi" ve "Ekim Devrimi'nin kazanımları" oluşturdu.

Açılış konuşmasında genel kurulun Ekim Devrimi'nin 100. yıl dönümünde gerçekleştiğine dikkat çekildi ve devrimin bugün de ışık tuttuğu vurgulandı. Suriye,

Irak, Ukrayna, Asya-Pasifik ve benzeri yerlerde yaşanan gerilim ve savaşlar ele alındı. Avrupa'da ırkçı-faşist hareketlerin yükselişi ve bunun nedenleri üzerinde duruldu. Sonrasında, İsviçre'den katılan RJ temsilcisi El-Khomri saldırı yasasını ve ardından gerçekleşen kitle gösterilerini anlattı.

RJ'nin eylem ve faaliyetlerinden görüntülerle hazırlanan sinevizyon gösteriminin arkasından RJ'nin faaliyetleri konusunda yapılan sunumda bir yılın bilançosu ve yeni döneme dair çıkarılan dersler özetlendi. Konuşmada bu yıl devletin Almanya'nın en önemli devrimci eylemi olan LLL (Luxemburg, Liebknecht, Lenin) yürüyüşünün içeriğini boşaltma ve kısıtlama girişimleri konusunda bilgilendirme yapıldı ve önümüzdeki eylemin ayrıca daha güçlü bir şekilde sahiplenilmesi gerektiği vurgulandı. Ayrıca RJ'nin Aralık ayında gerçekleşecek 4. gençlik kampına çağrı ve bilgilendirme yapıldı.

Ardından DGB Türkiye temsilcisi RJ'nin genel kurulunu selamladı. Türkiye'nin jeopolitik önemine değinen temsilci oradaki sosyal, siyasal durumu anlattı. Özellikle OHAL'den sonraki baskı ve devlet terörü ile buna karşı yürütülen mücadele konusu üzerinde durdu.

Açık mikrofonda RJ'nin gelecek faaliyetleri üzerine tartışmalar yürütüldü. Faaliyetlerde kullanılması gereken devrimci sloganlar ve şiarlar üzerinde duruldu. Ayrıca Almanya'daki AfD'nin oy kazanımı ve yükselen faşizme karşı nasıl bir mücadele yürütülmesi gerektiğine dair tartışmalar gerçekleştirildi.

Bir aradan sonra 1905'ten 1917 Ekim Devrimi'ne kadarki süreç sunuldu. Son olarak Ekim Devrimi'nin başta kadın sorununu ve ulusal sorun olmak üzere işçi ve emekçilerle halklara sağladığı kazanımlar vurgulandı. Genel kurul müzik dinletisi ile sonlandırıldı.

Basel'de 'Gelecek mutlak sosyalizm' etkinliği

Avrupa'da Ekim Devrimi'nin 100. yılı vesilesiyle devam eden etkinlikler serisinden biri de "Ekim Devrimi 100. yılında: Gelecek mutlak sosyalizm!" şiarı ile İsviçre'nin Basel kentinde 5 Kasım günü düzenlendi.

TKİP taraftarlarınca düzenlenen Ekim Devrimi etkinliği için saat 14.30'da bir araya gelindi. Kısa bir sunumla başlayan etkinlik, devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşenler anısına yapılan saygı duruşuyla devam etti. Bunu, BDSP'nin hazırladığı 'Ekim Devrimi yolumuzu aydınlatıyor' adlı sinevizyonun gösterimi izledi. Ardından, Ekim Devrimi, parti ve Lenin temalı şiir sunumu yapıldı. Sunumdan sonra TKİP adına, Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nin yanı sıra bugünkü çok yönlü gelişmeleri ve yeni Ekimlerin güncelliğini konu alan bir konuşma yapıldı.

Ekim Devrimi'ni hazırlayan koşullara, bu devrimin zaferiyle önü açılan ve büyük bir ivme kazanan dünya devrim sürecine ilişkin genel çizgilere işaret edildi. Emperyalist burjuvazinin bunalımları ve devrimlere faşizmle yanıt verdiği, buna karşın insanlığı, Sovyetler Birliği ve komünistler önderliğindeki devrimci halkların kurtardığına dikkat çekildi.

Devrimin hazırlanmasından zafetine, kazanımlarının korunmasına ve devrimci partinin tayin edici rolüne işaret edildi. Devamında, işçi sınıfının neden devrimin öncü ve temel gücü olduğu özetlendi. Bugünün dünyasına ait genel bir tablonun sunulması ve bunun istatistiklerle desteklenmesinin ardından, yeni Ekimlerin neden yaşamsal bir ihtiyaç olduğu anlatıldı. 21. yüzyılın yeniden bir bunalımlar, savaşlar ve devrimler yüzyılı olacağı; çok yönlü bunalımlar, emperyalist egemenlik mücadeleleri, olağanlaşan savaşlar, dünya ölçüsünde yaygınlaşarak yükselen sınıf ve kitle hareketleri üzerinden açıklandı. İnsanın emperyalist-kapitalist barbarlık karşısında kendilerine bir çıkış aradığı ve yeni Ekimlerin kaçınılmaz olduğunun altı çizildi. Konuşmanın ardından söz dinleyicilere bırakıldıktan sonra etkinlik sonlandırıldı.

Almanya'da gece hazırlıkları

Ekim Devrimi'nin 100. yılı üzerine 18 Kasım'da Almanya'nın Wuppertal kentinde yapılacak merkezi gecenin hazırlıkları devam ediyor.

Hamburg'da TKİP taraftarları, "Gelecek mutlak sosyalizm!" başlıklı el ilanlarını işçi ve emekçilere ulaştırmaya başladı. Yanı sıra, etkinliğe katılım için bilet satışları yapıldı. İşçi ve emekçilerin oturduğu

semtlerde "Ekim Devrimi 100. yılında!" ve "Gelecek mutlak sosyalizm!" şiarlı afişler yapıldı. Etkinlik afişleri demokratik kurumlara ve semtlerdeki dükkanların camlarına asıldı.

Essen'de de emekçi semtleri, pazar yerleri ve şehir merkezinde afiş çalışması yürütüldü. Ayrıca ev ziyaretleriyle emekçiler etkinliğe katılmaya çağrıldı.

Suriyeli mülteciler ve toplumsal vicdan

2011 yılında başlayan Suriye savaşıyla birlikte, ülkelerindeki yıkımdan kaçan Suriyeliler dünyanın birçok bölgesine göç etmek zorunda kaldı. Olağan yaşamları emperyalist haydutların kurbanı olan milyonlarca Suriyeli dillerini, kültürlerini bilmedikleri topraklarda yaşama tutunmaya çalışıyor. Geldikleri ülkelerde kötü muamelenin her türünü gören bu insanlar, ölüm ile zulüm dolu bir yaşam arasında tercihe zorlanıyor.

Coğrafi yakınlığın da etkisiyle Suriyeli mültecilerin en çok sığındığı ülkelerden biri de Türkiye. Mülteci sayısı İstanbul, Ankara, İzmir gibi büyük şehirlerde yüz binlerle ifade edilirken, sınıra yakın bölgelerde ise kentlerin demografik yapısını değiştirecek denli göç yoğunluğu yaşanıyor. Artık kapı komşumuz, iş yerinde birlikte alınteri döktüğümüz iş arkadaşlarımız olan Suriyeli göçmenler Türkiye toplumunun bir parçası olmuş durumda.

Ancak Suriyeli mülteciler için savaştan kaçıp Türkiye'ye gelmek bir kurtuluş olmaktan çok uzak. Şu an Türkiye'de resmi rakamlara göre üç milyona yakın Suriyeli sığınmacı var, kaçak yollardan giriş yapanlar ise bu veriye dahil değil. Suriye'den gelen insanların ilk "sığındıkları" yer mülteci kampları. İlk kurtulmak istedikleri yerlerse yine bu kamplar. Zira bu kamplarda Suriyeli kadınlar fuhuşa zorlanıyor, çocuklar dilenci çetelerine satılıyor. *Cumhuriyet* gazetesinin Karkamış Çadırkentinde kalan mültecilerle yaptığı bir röportaj kan donduran gerçekleri yüzümüze çarpıyor. Kampta kalan mülteciler, Suriyeli kadınların "imam nikahı" perdesiyle satıldığını söylüyor. Sözde

kampın güvenliğinden sorumlu olan görevlilerin aracılığıyla 15-50 yaş aralığındaki kadınlar, para karşılığında erkeklerle satılıyor, kampın dışına çıkarılan kadınlara zorla fuhuş yaptırılıyor.

Yine bu kamplarda ve kamp dışında yaşamaya çalışan Suriyeli çocukların bir kısmı ise savaş başladığında henüz bebektir ya da daha doğmamıştı bile. Sebebi olmadıkları bir savaşın bedelini ödeyen bu minik bedenler Aylan bebekten biraz daha şanslıysa eğer, her gün itilip kakıldıkları, hor görüldükleri ülkelerde yaşlarının çok uzağında bir yaşam sürüyorlar. Günlük yaşamlarında istismarın her türüne maruz kalan bu çocuklar dilenci çetelerinin eline düşüyor. Açlıkla, yoksullukla, savaşla sınınan bu insanlar toplumsal çürümenin bir parçası haline geliyor.

Suriyeli mülteciler böyle bir yaşama mecbur bırakılırken estirilene şoven histeri ve milliyetçilikle Türkiyeli işçi ve emekçiler Suriyeli sığınmacılara karşı kışkırtılıyor. Özellikle medyanın kutuplaştırıcı diliyle kitlesel linçler örgütleniyor, Suriyeliler toplumsal hayatın dışına itiliyor. Burjuvazi medyayı etkin bir şekilde kullanarak halkları karşı karşıya getirirken kendisi kârına kâr katıyor. Örneğin Başbakan Yardımcısı Veysi Kaynak Suriyelilere saldırılar üzerine, "3 milyon insan içinde yüksek tahsilliler, uzmanlar var. Şu anda Kahramanmaraş'ta, Adana'da, Osmaniye'de, Gaziantep'te hatta Ankara'da Ostim'de birçok ilde eğer Suriyeliler olmazsa düz işçilik yapan yok. Fabrikalarımız durur" diyor. Patronlar Suriyelileri ucuz iş gücü olarak kullanıyor, Türkiyeli

işçileri de "Suriyeliler yüzünden" diyerek ya işten çıkartıyor ya da ücretleri düşürüyor. Böylece bir yandan sermayeye ucuz iş gücü yaratılırken bir yandan da işsizlik sorunu Suriyeli yoksulların üstüne yıkılıyor.

***

Sakarya'da eşinin iş arkadaşları tarafından yanındaki 1 yaşındaki ve karındaki 9 aylık bebeği ile önce tecavüze uğrayan, ardından katledilen Emami El-Rahmun cinayeti bu topraklarda yaşanan toplumsal çürümenin bir resmidir. Okulda olması gereken saatte metrobüslerde, caddelerde dilendirilen çocuklar, para karşılığı satılan, fuhuşa zorlanan kadınlar kapitalist sistemin insanlarda yarattığı tahribatın birer göstergesidir.

Kapitalizm insan değil kâr odaklı bir sistemdir. Onun gözünde her şey meta ve bir fiyatı vardır. Dönemin başbakanı Ahmet Davutoğlu'nun Suriyeli mülteciler konusunda Avrupa Birliği ile yaptığı görüşmeyi "Kayseri pazarlığı" diye nitelmesi bu gerçeği ifade etmektedir. Kendi çıkarları için Ortadoğu topraklarını kana bulayan bu haydutlar, göçe zorladıkları insanların yaşamları üzerinden de bir pazarlık çevirmeyi ihmal etmiyor. Kendisi çürüdükçe toplumu da beraberinde çürüten kapitalizm insanlığı bir yok oluşa sürüklüyor. Tüm insani değerleri silerek yerine sadece çıplak çıkarı koyuyor. Tam da bu nedenle, Sosyalist Ekim Devrimi'nin 100. yılında "ya barbarlık içinde çöküş ya sosyalizm" ikilemi kendini daha yakıcı bir biçimde dayatıyor.

Göç yollarında katliam ve tecavüz

Emperyalist savaş, açlık ve yoksulluk nedeniyle göçe zorlanan insanların göç yollarında yaşadığı acı ve zulme her geçen gün bir yenisi ekleniyor. Kapitalist sömürü ve emperyalist yağma nedeniyle ülkelerinden göç etmek zorunda bırakılan göçmenler bir kez daha ölümlerle karşılaştı. Ege Denizi'nde Kalimnos ile Kos Adası arasında göçmenleri taşıyan bir tekne alabora oldu.

3 Kasım sabah 02.30 sularında, Yunanistan Sahil Güvenlik ekiplerinin denizde yüzen bir insana rastlamasının ardından başlayan arama çalışmalarında, 15 kişi kurtarıldı. Kurtarılanlardan birinin çocuk, dördünün de kadın olduğu öğrenilirken, biri kadın ikisi erkek 3 kişinin de cansız bedenine ulaşıldı. Kurtarılan göçmenin, teknede çok sayıda insan bulunduğunu belirttiği öğrenildi.

İtalya açıklarında da göçmen teknelerine yönelik İspanyol savaş gemileri saldırı düzenledi. Basına yansıyan haberlerde, İtalya üzerinden Avrupa'ya geçmek isteyen 375 kişinin gerçekleştirilen operasyonla kurtarıldığı belirtildi. Çoğu çocuk yaşta olan 26 genç kadının ise cesedine ulaşıldığı vurgulandı.

Nijeryalı olduğu tahmin edilen kadınların cinsel saldırıya maruz kalmış olabileceği yönünde şüphelerin bulunduğu belirtiliyor. Nijerya'dan son yıllarda binlerce genç kadının insan tacirleri tarafından fuhuşa zorlanmak amacıyla İtalya'ya getirildiği biliniyor.

Göçmen cenazeleri İtalya'nın güneyindeki Salerno kentinde bir hastanenin morguna kaldırılırken, konuyla ilgili açıklama yapan Salerno Valisi Salvatore Malfi şunları söyledi; "Buraya daha önce de göçmen teknelerinden ölümler geldi. Ama bu sefer durum daha karmaşık, bu olayın ahlaki etkisi de daha farklı. Bulunan 26 ceset, 26 cinayet demek olabilir. Bu kadınların ölümüne birilerinin yol açtığı, gökten düşen bir şimşekle ölmedikleri ise kesin."

"GÖÇMENLERİ KAYITSIZLIK ÖLDÜRDÜ"

İtalyan gazeteci ve Göçmen Müzesi kurucusu Sabika Shah Povia ise, yaşanan göçmen katliamları üzerine şunları belirtti; "Bu 26 kadının hayatları, bizim sınırlarımız ve insanlık dışı yasalarımız nedeniyle parçalandı. Salerno Valisi 'bu kadınları birileri öldürdü' diyor. Bu 'birileri' bizi, bizim kayıtsızlığımız."

Yaşamak için sosyalizm!

Bu çağrı, tüm gün emek harcıyıp yine de yoksulluğun yakasını bırakmadığı kadınlaradır.

Bu çağrı, canından çok sevdiği çocuğu aç kalmasın diye iş yerlerinde türlü baskıya katlanan kadınlaradır.

Bu çağrı, evde, sokakta, iş yerinde tacize ve şiddete maruz kalan kadınlaradır.

Bu çağrı, yaşamaya zaman bulamayan ama güvenli bir gelecek, eşit ve özgür bir yaşam isteyen kadınlaradır.

Bu çağrı bizleredir!

Bundan 100 yıl önce tarihte yeni bir dönemi başlatan toplumsal bir olay gerçekleşti. 1917'de Ekim Devrimi ile işçi sınıfı kendisini sömüren zorbalara karşı savaşıyor, iktidarı ele geçirdi. Böylelikle Sovyet Rusya'da işçiler, köylüler ve kadınlar için tarihte eşit görülmedik gelişmeler yaşandı. Bu sadece Rusya işçilerinin kazanımı olmadı. Tüm dünyada ezilen ve sömürülen işçiler ile emekçi halkların zaferi oldu. Kadınıyla, erkeğiyle işçiler bu sefer sömürsüz bir toplumsal düzen için işe koyuldular. Başka bir yaşamın, yeni bir toplumun mümkün olduğu görüldü.

Kadınların ezilmişliğine son vermek adına birçok önlem alındı. Kadınlara yaşamak için zaman ve imkân verildi. Bu devrimle birlikte oldukça geri bir toplumdan, eşit ve özgür insanlar toplumuna, sosyalizme adım atıldı.

Yeni bir dünyayı kurmak bizlerin ellerindedir!

Günümüzde hâlâ kadın işçi ve emekçiler pek çok haktan yoksun haldedir. Kadına yönelik şiddet, taciz ve tecavüz vakaları korkunç boyutlara ulaşmıştır. İşsizlik, yoksulluk, krizler önce kadınları etkilemektedir. Tüm bunların nedeni, adı kapitalizm olan bu sömürü düzenidir. Bugün ihtiyacımız olan, bundan yüz yıl önceki işçi kardeşlerimizin açtığı yoldan yürümek, bu sömürü düzeninden kurtulmaktır.

İşçi-Emekçi Kadın Komisyonları olarak diyoruz ki;

Yeni bir dünya, yeni bir yaşam istiyoruz! Bu yeni yaşamda eşitlik, özgürlük ve gelecek kaygısı duymadan yaşamak istiyoruz. Bu yeni yaşamın adı olan sosyalizmle birlikte sömürüden, baskıdan, savaşlardan kurtulmak istiyoruz. Çocuklarımızı güzel bir geleceğe doğsun istiyoruz!

Diyoruz ki, gelin bu güzel geleceği birlikte kuralım! Ekim Devrimi'nin 100. yıl dönümünde "Yaşamak için sosyalizm" çağrısına yanıt verelim, mücadele edelim!

İŞÇİ-EMEKÇİ KADIN KOMİSYONLARI

1917-2017... Yüzyılın çağrısı:

Sömürüye karşı mücadeleye!

Sömürülenler ile sömürülenlerin tarih sahnesine çıktığı günden bugüne toplumların isimleri değişse de, kadınların ezilen cins olarak ikinci plana itilmesi değişmedi. Ta ki bundan 100 yıl önce, Rusya topraklarındaki işçiler, köylüler ve yoksullar sömürü çarklarını kırıp, sömürülenlerin iktidarını devirene dek... Yeni işçi-emekçi iktidarının attığı ilk adımlardan birisi kadının özgürleşmesi doğrultusunda alınan önlemler oldu. Toplumsal yaşamın her alanında kadın-erkek eşitliği hedefiyle hareket edilerek, hukuk, eğitim, siyaset vb. alanlarda önemli kararlar alındı ve bunlar kararlılıkla hayata geçirildi.

100. yılında Ekim Devrimi, toplumun tüm sömürülen kesimlerini olduğu gibi emekçi kadınları da baskıya, sömürüye ve eşitsizliğe karşı mücadeleye çağırıyor.

Bu çağrı en az yüz yıl öncesi kadar günceldir. Çünkü, kadınların üretimde yer almasını, çalışma yaşamına girmesini engelleyen gerici-kısıtlayıcı bakış açısı kapitalizmde bakidir. Çünkü, kadınların sorumluluğu adı altında ev işlerinin, yemek yapımının, çocuk ve yaşlı bakımının kadınların üzerine yıkılması bakidir. Çünkü, işçi sınıfı olarak emeğimizin karşılığını alamadığımız gibi kadın işçiler olarak aynı işi yaptığımız erkek işçi kardeşlerimizden daha düşük ücret almamız bakidir. Çünkü, adı sözleşmeli, taşeron, parça başı, kiralık işçilik olarak değişse de kapitalizmde güvencesizlik bakidir. Çünkü, kriz derinleştğinde işten çıkartılanların önce kadınlar olması bakidir. Çünkü, kapitalizmde patronların saltanatı, işçi ve emekçilerin sömürüsü bakidir.

SÖMÜRÜNLERİN "TOPLUMSAL CİNSİYET EŞİTLİĞİ" MASKESİ

Koçlar, Sabancılar ve diğer kapitalistler, "toplumsal cinsiyet eşitliği" istediklerini dile getiriyor ve çalışanlarına dönük bu yönlü eğitimler yapıyorlar. Tüm bunları neden istediklerini açıklıkla da söylüyorlar. Diyorlar ki, kadınların iş gücüne daha fazla katılması "ülkenin kalkınmasını" sağlayacaktır. Ülkenin kalkınması demek onlar için daha fazla kâr demektir, daha fazla kâr ise daha yoğun sömürü demektir. Aynı zamanda kadınların "sabırlı ve tasarruflu" olması da kapitalist patronlar tarafından kadınların mavi ve beyaz yakalı çalışan olarak tercih edilmesinin nedenleri olarak sıralanmaktadır.

Bir kez daha görülüyor ki, kapitalist düzende sermaye sınıfının "toplumsal cinsiyet eşitliği" çabası, daha fazla üretim daha az maliyet denklemini daha iyi işletebilmek içindir.

Kadınların eşit bir şekilde toplumsal yaşamın her alanında yerini alabilmesi ancak sömürü düzeninin ortadan kalkmasıyla; insan, toplum ve doğanın ihtiyaçlarını esas alan, üretkenlerin yönettiği bir toplumsal düzenle mümkündür.

ÜCRETLİ KÖLELİK DÜZENİNİ YIKALIM, SÖMÜRÜYÜ ORTADAN KALDIRALIM!

Artı-değer sömürüsüne dayalı mevcut sistemin ortadan kalkarak, işçi ve emekçilerin iktidarı demek olan sosyalizmin kurulması, kadın işçilerin haklarının güvence altına alınmasıdır. Kadınların özgürleşerek üretime ve toplumsal yaşama katılmaları yönünde planlamaların yapılmasıdır.

100 yıl önce Ekim Devrimi gerçekleşikten hemen sonra kadınların üretimde yer almaları için her türlü önlem alındı. Kısa zamanda kadınların üretime katılım oranları yükseldi. 1917 yılında tarım dışında istihdam edilen kadın sayısı 2 milyon 300 bin iken, 1940 yılına gelindiğinde bu sayı 11 milyonu geçmişti. Üretimde daha kolay yer alabilmeleri için kadınların okur-yazar olmaları sağlanırken, bir yandan da meslek edindirme kursları ile vasıflı iş gücü haline gelebilmeleri imkanı sunuldu.

Ekim Devrimi'nin hemen ardından, birçoğu dünyada ilk olan, kadın işçiler açısından kazanılan bazı haklar ise şöyle:

* 8 saatlik iş günü ve "eşit işe eşit ücret" hakkı elde edildi.

* Kadınlar doğum öncesi ve sonrası toplam 16 hafta ücretli izin hakkına sahip oldu.

* Sağlıklı çalışma ortamı güvence altına alındı ve anne sağlığı için özel düzenlemeler yapıldı.

* Hamile kadınlar, sağlıklarına zarar vermeyen hafif işlerde çalıştırıldı. Gece çalışması ya da fazla mesai yapmaları yasaklandı.

* Emzirme odaları ve dinlenme odaları yapıldı.

* Yemek saatleri dışında 3,5 saatlik emzirme izni verildi.

* Devlet sigorta fonu tarafından işçi kadınlara bebek giyeceği ve maması almaları için doğum ödeneği ayrıldı.

* Tüm doğum izni boyunca ücretleri tam olarak ödendi.

Yüzyılın çağrısı diyor ki, kazanılmış haklarımızı koruyalım, haklarımızı genişletelim ve sömürü düzenine karşı mücadeleyi güçlendirelim!

Peru'da "güzellik" yarışması kadına yönelik şiddeti konu aldı!

Burjuva ikiyüzlülüğün yeni bir örneği

Kapitalist sistem kendi yarattığı yıkım için yine kendi araçları ile yas tutuyor. Cinayetin azmettiricisinin maktulün başında ağıt yakması artık kapitalist sistemin ritüellerinden biri oldu. Bu sistemin bataklığında üreyen hemen her türlü kirli sonuca karşı aynı taktik kullanılırken, bunların başında kadına yönelik şiddet geliyor. Katledilen, tecavüze uğrayan, şiddet gören her kadının faili olan sistem, kadınlar için "ağlamay" da ihmal etmiyor. Özgecan cinayetinin ardından "üzgünüz" diyenler, Helin'in evinin yolunu tutanlar bu cinayetlerdeki sorumluluklarını ikiyüzlüce kapatmanın hesabındalar. Kapitalizmin riyakâr sözcülerinin bu hal ve hareketleri artık olağanlaştı. Ancak Peru'da yaşanan son olay bu sistemin ikiyüzlülüğünde sınır tanımadığını gösterdi.

"GÜZELLİK" YARIŞMALARI: BİR TAŞTA BİRKAÇ KUŞ!

Peru'da gerçekleşen "güzellik" yarışması üzerinden sistem bir taşta birkaç kuş birden vuruyor.

Kapitalist sistem kendisinden önceki sınıflı toplumlardan devraldığı kadının ezilmişliği ve aşağılanmasına yepyeni boyutlar kazandı. Kadın bedeninin metalaştırılması bunun en çarpıcı örneklerinden biri. Gericı dinsel ideolojilerin de yardımıyla kadını erkeğin kölesi yapan bakışı döne döne üreten, emeğini azgınca sömürmek için kadının ikinci cins konumundan yararlanan bu sistem, öte yandan da reklam sektörü için kadın bedenini kullanarak kârlarını katlıyor. Erkeğin güç ve sahiplenme rolünü artırarak onu insan sıfatından uzaklaştıran sistem, aynı olguyu kadınların cinsel kimlikleri üzerinden de besliyor. "Güzellik normu" üzerinden oluşan devasa bir sektör bugün kadınları esir almış durumda. İşçi ve emekçileri yozlaştıran medya araçları üzerinden, özellikle film ve dizilerde, söz-

de sanatçıların magazin programlarında ortaya konulan fiziksel normlara dayalı "güzellik", kadının "insan" olma sıfatını arka plana atarak, "kadın" kimliğini ön plana çıkartıyor. "Güzellik yarışmaları" ile de bu algı alenen pompalanıyor. Kadın bedenini metalaştıran, kadını cinsel bir obje olarak sunan bu yarışmalar, belirledikleri "fiziksel güzellik ölçüleri" ile güzellik sektörüne yeni kurbanlar sunma işlevi görüyor. Bir gecede milyonlarca kişiye ekran başına kilitleme özelliği ile de reyting alanında kârlı bir kapı durumunda. Tüm bu özellikleriyle kapitalist sistemin kadına yönelik fiziksel ve psikolojik şiddet üreten araçlarından biri. 1960'larda Amerika ve Avrupa'da revaçta olan, kadınların adeta "pazarlandığı" modern köle pazarları olan güzellik yarışmaları, günümüzde Latin Amerika ülkelerinde oldukça popüler. ABD'de yılda iki bin yarışma yapılıyor. Kadına yönelik şiddetin istatistiklerinin Latin Amerika ülkelerinde durmadan artan eğrisi de bir rastlantı değil.

KADINA YÖNELİK ŞİDDETLE MÜCADELE!

Basında "Feminist güzellik yarışma-

srı", "Güzeller kadına şiddeti anlattı" gibi başlıklarla pazarlanan olayın dikkat çekici bir noktası, kadına şiddetin en yoğun olarak yaşandığı ülkelerden biri olan Peru'da gerçekleşmiş olması. Kadın bedeninin metalaştırılmasının simgelerinden biri olan güzellik yarışmasında yarışmacı kadınlar beden ölçüleri yerine Peru'daki kadına yönelik şiddetin istatistiklerini paylaştılar. 2014 yılında 3 bin 114 kadın insan kaçaklığına, son dokuz yılda 2 bin 202 kadın ise kadın cinayetlerine kurban gitti. Huánuco şehrinde 13 bin kız çocuğu cinsel istismara maruz kaldı.

Yarışmanın organizatörlerinin "yaratıcılığı" oldukça yoğun bir ilgiye konu oldu. Hatta ülkede kadına yönelik şiddete karşı yapılacak yürüyüşe "güzeller" in öncülük edeceği ifade edildi.

Kadına yönelik şiddete karşı mücadelelenin içinin boşaltılması ve bu can yakıcı sorunun popüler bir araca dönüştürülmesi kapitalist sistem için yeni olmadığı gibi Peru'da da ilk değil. Geçtiğimiz sene Ağustos ayında Peru'da kadına yönelik şiddete karşı gerçekleştirilen 150 bin kişinin katıldığı büyük yürüyüşe devlet başkanı ve eşi ile bakanlar ve milletvekilleri de katıldı. Bu devlet erkanından gelen açıklamalarda, şiddetin kaynağında

erkeğin "maçoluğu" ve polislerin eğitimsizliğinin yattığı iddia edildi. Kapitalizmin kendisine yönelmesi gereken öfke, yine kapitalizmin sözcüleri tarafından erkekliğe ve eğitimsizliğe büküldü. Sonuç, artan kadın cinayetleri ve şiddet oldu. Görünen o ki, geçen sene devlet erkanı aracılığıyla yapılan "şov" bu sene "güzeller" aracılığıyla yapılıyor. Birinde kapitalizmin sözcüleri diğerinde ise onun kurbanları bu işi üstleniyor.

Kapitalist sistem kadınlara yönelik saldırılarını ekonomik, kültürel ve sosyal açılardan sürdürürken, bu saldırıların ideolojik ayaklarından birinin mücadele dinamiklerinin içinin boşaltmak olduğu açık. Mirabel Kardeşlerin anısına gerçekleştirilen 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Gününün öncesinde Peru'da yaşanan bu olay tek şeyi kanıtlamaktadır: Kadını çok yönlü olarak ezen, sömüren, ikincil konuma iten, cinayetleri, tecavüzü ve şiddeti döne döne üreten bu sisteme karşı mücadele yükseltilmeden kadının özgürleşmesinin yolunun açılmayacağıdır. Ve kadınların kavga günlerinin içinin boşaltılmasına karşı 8 Martlar'da, 1 Mayıslar'da, 25 Kasımlar'da kızıl bayrakları ile alanlara çıkmasının bugün çok daha elzem olduğudur.

7 kadın işçinin yaşamını yitirmesiyle ilgili dava sonuçlandı

Türk Metal'in düzenlediği kadın kurultayına giden otobüsün yoldan çıkması sonucu 7 kadın işçinin yaşamını yitirmesiyle ilgili dava 7 Kasım günü sonuçlandı.

Karar duruşmasında, 55 yaşındaki tutuklu şoför Mehmet Tüzün son kez beyanda bulundu. Üzgün olduğunu öne sürerek "Böyle olmasını istemezdim. Kazada ben de ölebilirdim" diyen Tüzün beraat talebinde bulundu.

Mahkeme heyeti, "Taksirle birden fazla kişinin ölümüne sebebiyet vermek" suçundan 10 yıl hapis cezasına hükmetti. Tutuklu şoför, sağlık sorunları ve itiraz süresi gereke-

gösterilerek tahliye edildi. Kararın Yargıtay tarafından onanması durumunda Tüzün tekrar tutuklanacak.

İLK DURUŞMADA ŞOFÖR TUTUKLANMIŞTI

7 Mart 2017'de Bursa'nın İnegöl ilçesinde, Yazaki ve Delphi fabrikalarında çalışan kadın işçileri taşıyan otobüs yoldan çıkmış, 7 kadın işçi yaşamını yitirmiş, 38 kişi yaralanmıştı. İlk duruşmada şoför beyanda bulunarak şunları söylemişti: "Sol şeritte geriden gelen TIR'ın arkasından sollamaya geçtim. Sollama anın-

da torpidonun üzerinde bulunan poşetteki kahve kutusu devrildi. Ben onları topluyordum. Hostes koltuğuna oturan kadın da dökülen kahveleri toplamaya başladı. O sırada ön cama sert bir cisim geldi, ne olduğunu görmedim. Direksiyon hakimiyetini kaybettim. Kaza meydana geldi."

Otobüste bulunan kadın işçiler ve eşleri sürücünün cezalandırılmasını istemiş, mahkeme heyeti "asli kusurda kuvvetli şüphe olması, kaçma ve gizlenme ihtimalinin olması, kazada yaralı ve ölü sayısının fazla olması" gerekçeleriyle tutuklama kararı vermişti.

Mesleki eğitimde dönüşüm sürüyor...

Sermaye ucuz emek ordusu yaratıyor!

Eğitim alanı son yıllarda bir dizi dönüşüm süreci yaşıyor. Sermayenin ihtiyaçları çerçevesinde gündeme gelen bu dönüşümler, AKP'nin gerici çıkarlarını da kapsayan bir bütünlük taşıyor. Yapboz tahtasına dönen ve giderek eğitim sürecinin her kademesine yayılan sınavlar, gerici, niteliksiz ve anti bilimsel temellerde inşa edilmeye çalışılan müfredatlar, yaygınlaşan imam hatipler vb...

Bu sürecin bir yanını, topluma dayatılan dinci-gerici-milliyetçi bakışın kurumsallaştırılması ihtiyacı oluşturuyor. AKP iktidarı, kurmayı hedeflediği düzeninde toplumsal yaşamı bu yolla teslim almaya, özellikle toplumun genç kuşaklarını kendi bakışı ekseninde bir "eğitim"den geçirerek şekillendirmeye çalışıyor. Gündelik yaşamda ikide bir karşımıza çıkartılan "değişiklikler" bunun yansıması.

Eğitim alanını hedefleyen bu değişimlerin esas yanını ise sermayenin ihtiyaçları ve bu ihtiyaçlar çerçevesinde yetiştirilecek yeni işçi kuşakları oluşturuyor. Bir bütün olarak eğitim alanını kesen bu saldırılar karşısında doğal olarak müfredat, laiklik, imam hatipler, değişen sınav sistemleri toplum ölçeğinde daha çok tartışılan başlıklar olsa da, köklü değişim ve saldırılar mesleki eğitim alanında yaşanıyor. Eğitim süreci temelde üretim sürecinin ihtiyaçları doğrultusunda şekillendiriliyor. İlkokuldan başlayarak öğrencileri mesleki eğitime yönlendirme temel kaygı ve uygulama haline geliyor.

***

Milli Eğitim Bakanı'nın "gelişmiş toplumların yürüdüğü yol bize de örnek oluyor, bu konuda yeni bir yol bulmaya çalışmak gerekmez" türünden açıklamaları, mesleki eğitim üzerinden hedeflenenleri açıkça ifade ediyor. Gelişmiş toplumlar dedikleri daha çok Avrupa ülkeleri oluyor ve bu ülkeler yukarıda ifade etmeye çalıştığımız temelde kurumsallaşmış bir eğitim modeli uyguluyorlar. Eğitim sistemini daha en başından itibaren kategorilendiren bu ülkeler, "yetenekli ve başarılı" azınlıktan oluşan çocukları/gençleri ayırıştırarak üniversiteye yönlendiriyorlar. Böylece kapitalizmin "yöneticiler kastı" ya da "elit meslek sahipleri" haline getiriyorlar. Geri kalan çoğunluğu ise kapitalizmin ihtiyaç duyduğu ücretliler olarak yetiştirmeye çalışıyorlar.

"Gelişmiş toplumları" örnek alan AKP eğitim alanındaki adımları temelde bu eksende atıyor. 4+4+4 olarak ifade edilen eğitim sisteminin temel yönle-

rinden biri de, mesleki eğitimi "özendirmek", daha erken sınıflarda gündeme almak için zemin hazırlamak. Artık okul yaşamının neredeyse tamamına yayılan ve her fırsatta elemeyi esas alan sınavlar, sermayeye verilen sınırsız teşvikler ve yaygınlaşan meslek liseleri ise bir diğer atılan adım. Bunu fiili uygulamalar ve propaganda ile meslek liselerini öncelik haline getiren uygulamalar izliyor.

***

Sermaye düzeni gelişen teknoloji ve üretim sürecinin ihtiyaçlarına yanıt üretebilecek, daha ucuz ve daha ağır şartlarda çalışabilecek bir kitlesel iş gücü yaratmaya çalışıyor. "Beşeri sermayeyi doğru yönlendirmek"ten bahsedenler, Türkiye'nin genç nüfusunun bir avantaj olduğundan, dünyayla rekabet edebilmek için bu genç nüfusu doğru "eğitimden" geçirerek ihtiyaca uygun hale getirmek gerektiğinden bahsediyorlar. Koç Holding'in yıllar önce başlattığı "meslek lisesi memleket meselesi" projesi böyle bir bakışın ve ihtiyacın ürünü olarak ortaya çıkmıştı.

Yıllar içinde sermayenin ihtiyaçları çerçevesinde meslek liseleri temelli değişimlere uğradılar. Geline yerde tam anlamıyla sermaye gruplarının kuşatması altında bulunuyorlar. TİSK, MESS gibi patron örgütleri MEB ile imzaladıkları protokollerle, bu alanları ucuz ve kalifiye işçi yetiştirecek alanlar haline getirme adımlarını hızlandırıyorlar. TÜSİAD sık sık mesleki eğitimin önemini ve sanayinin ihtiyaçlarını vurguluyor, önümüzdeki dönemde mesleki eğitim alanında atılacak adımların sermaye düzeni açısından kritik bir önem taşıdığına altını çiziyor.

AKP iktidarı çıkarttığı yasa ve yönetmeliklerle sermayenin adımlarını kolaylaştıran bir dizi önlem aldı. Yani sıra, meslek liselerini sanayi bölgeleri-

ne taşımak, sermaye gruplarının kendi liselerini açmaları için teşvikler vermek gibi birçok uygulamayı hayata geçirdi, geçirmeye devam ediyor. Tematik lise vb. uygulamalarla iş kolu bazlı, giderek fabrika bazlı mesleki eğitim veren okullar açmak, mesleki eğitimi genel meslek alanlarından çıkartarak yaygınlaştırmak ve örneğin Mercedes'in ihtiyaçları temel alınarak iş gücü yetiştiren kurumlar haline getirmek isteniyor. Eski Milli Eğitim Bakanı Ömer Dinçer'in ifadesiyle, meslek liselerinin toplam liseler içindeki ağırlığının %70'e çıkartılması, kendi içinde ise iş kolu ve fabrika ölçeğinde ayrıştırılması hedefleniyor.

Mesleki eğitim alanının geleceğini bu adımlar belirliyor. Meslek liseleri giderek "uygulamalı eğitim" adı altında devreye sokulan döner sermaye ile atölye ve fabrikalara çevriliyor. Milyonlarca lira ciro yapan meslek liselerinde liseliler çoğu zaman bedava işçi olarak çalıştırılıyorlar. Meslek liselerindeki atölyelerinin, eğitim adı altında kapitalist üretim sürecinin daha planlı bir parçası olması için yeni atılan adımlar bu gerçekliği pekiştirecek. Geleceğin ucuz ve uysal işçileri olarak yetiştirilmeye çalışılan meslek lisesi öğrencileri lise sıralarında bedava, en iyi ihtimalle ucuz iş gücü olarak kullanılacak. Meslek liselerinde atölye derslerinin ağırlığının artırılması, "eğitim-sanayi işbirliği" ile kapitalistlerin eğitim süreçlerine doğrudan müdahale etmesi ve giderek eğitimin içeriğini daha fazla belirlemesi anlamına gelecek.

Meslek liselerinin staj dönemi ise sermayenin sömürü dişlilerinin daha hızlı çalıştığı, kuralızsızlığın kural haline getirildiği bir dönem olarak yaşanıyor. Asgari ücretin üçte biri gibi bir ücret karşılığında fabrika ve atölyelerde normal bir işçi gibi çalıştırılan, çoğu durumda

ise angarya işlerden alan dışı işlere birçok işi yapan liseliler, yine sermayenin ihtiyaçları için "eğitim"den geçiriliyorlar. Staj sömürüsüyle, sömürülecek işçiler olmayı "öğreniyorlar." Sermayeye verilen teşvikler, stajyerlerin sigortaları ile asgari ücretin üçte biri olan maaşlarının büyük bir bölümünün devlet bütçesinden karşılanıyor olması, hemen tüm fabrikaların üretimin önemli bir bölümünde stajyer işçilerin kullanılmasını yaygınlaştırdı. Öyle ki Mercedes, Arçelik, Ford gibi büyük fabrikalarda stajyer işçi sayısı yüzlerle ifade edilen seviyeye ulaşmış durumda. Yapılan üretim planlamalarında eğitim amaçlı olarak fabrikalarda bulunması gereken stajyerler, üretimin hatırı sayılır bir kısmını gerçekleştiriyorlar. Sermayenin kâr oranlarını artırıyor, üretim maliyetlerini düşürüyorlar.

***

Sermaye düzeni için bugün mesleki eğitimin kapitalizmin ihtiyacı üzerinden yeniden şekillendirilmesi temel önemde bir sorun. Üretim maliyetlerini azaltmak, yerli ve yabancı sermaye için uysal köleler yaratarak "yatırımları arttırmak", içinden geçilen çok yönlü kriz ortamında nefes alınacak alanlardan birisi olarak görülüyor.

Bu durum, daha lise sıralarında kapitalizmin bin bir yüzüyle karşılaşan, geleceği karartılmaya çalışılan meslek liselilerin temel hakları ve gelecekleri için mücadeleye girişmesinin acil ve yakıcı ihtiyacını ortaya koyuyor.

Mesleki eğitim alanı ile üretim sürecinin giderek daha ileriden bu bütünleşme süreci, sınıf mücadelesinin geleceğini de etkileyecek olan temel önemde bir nokta. Bu gerçeklikten hareketle, bu alana çok daha bilinçli, planlı ve hedefli bir yönelim büyük bir önem taşıyor.

YÖK, 36. yılında protesto edildi

12 Eylül darbesinin ardından sermaye devletinin üniversitelerdeki baskılarının aracı olarak kurulan Yükseköğretim Kurulu (YÖK), kuruluşunun 36. yıl dönümünde Kocaeli ve İstanbul üniversitelerinde yapılan eylemlerle protesto edildi.

KOCAELİ

7 Kasım günü Kocaeli Üniversitesinde (KOÜ) Eğitim Sen'in çağrısıyla bir araya gelen öğrenci ve kamu emekçileri YÖK'ü ve OHAL'i protesto ettiler. KOÜ Umuttepe Yerleşkesi A Kapısı önünde yapılan eylemde okunan açıklamada "Kuruluşu döneminde YÖK'e atfedilen temel görev, 'asayışı sağlamak' gerekçesi altında bir yandan hocaları, öğrencileri, emek hareketlerini baskılamak, diğer yandan da bilgi ve teknoloji oluşumunu, resmi ideoloji inşasını ve muhalif hareketleri kontrol ederek üniversitelerde itaat rejimini yaşama geçirmekti" denildi. "YÖK ve OHAL'in kaldırılması için mücadeleye devam edeceğiz" sözleriyle açıklama sonlandırıldı.

DGB'YE ÖGB ENGELİ

Kocaeli DGB ise basın açıklamasına desteğini sunarken, Umuttepe kampüsüne "Direnen maden işçileri yalnız değildir!-DGB" şiarlı yazılımlar yaparak

maden işçilerinin direnişini sabah erken saatlerde selamladı. Eylem sonrasında ise DGB'lilerin kampüse girişi engellenmek istendi. DGB'liler engeli tanımayarak ÖGB'nin tutumunu teşhir etti.

İSTANBUL

8 Kasım günü eylemin yapılacağı İstanbul Üniversitesi (İÜ) ana kapı önü ve Beyazıt Meydanı polis tarafından çembere alındı ve meydana girenler ile okuldan çıkan herkesin üzeri polis tarafından arandı. Alan polis tarafından işgal edilirken "bomba araması" da yapıldı.

Saat 12.00'de başlayan yaklaşık 150 kişilik eylemde İÜ, Yeditepe, İTÜ, MSGSÜ, Boğaziçi, Bilgi, YTÜ, Koç, Doğuş ve

Marmara üniversiteleri adına konuşmalar yapılarak baskı ve gericiliğe değinildi.

ÖZAKÇA: İHRAÇLARLA GERİCİ KADROLAŞMA HEDEFLENDİ

Gençlerin kendi yaptıkları şarkıyı söylemesinin ardından açlık grevinin 245. günündeki direnişçi kamu emekçisi Semih Özakça da eyleme telefonla bağlandı. "Nuriye, Semih onurumuzdur!" sloganına "Sizler de bizim onurumuzsunuz" diyerek karşılık veren Özakça, YÖK'ün faşizmin bir yansıması olduğunu ifade etti. KHK'lar eliyle gerçekleştirilen ihraçlarla AKP'nin gerici kadrolaşmayı hedeflediğine dikkat çeken Özakça "Buna karşı bir

ses olunması gerekiyordu. Bunun önünde durulması gerekiyordu" diyerek direnişlerine değindi. Özakça konuşmasını "İnanıyorum ki biz kazanacağız. Güzel günlerde buluşacağız. Kendinize has bakın" diyerek sonlandırdı.

Üniversite öğrencileri adına okunan açıklamada 12 Eylül ürünü olan YÖK'ün iktidarın üniversitelerde kurduğu baskı aygıtı olduğu söylendi. YÖK'ün aynı misyonu "AKP/Saray iktidarı" ve onun çevresindeki sermaye için sürdürdüğü ifade edilen açıklamada, üniversitelerdeki gerici, gençliğin geleceksizliği, polis-ÖGB-faşist çeteler işbirliği, gençliğin devrimci enerjisinden duyulan korku ve piyasalaşma da vurgulandı.

POLİSTEN SALDIRI TEHDİDİ

Açıklamanın okunmasının ardından Beyazıt Marşı okundu ve "Faşizme ölüm" pankartının arkasında sloganlarla Vezneciler metrosuna yüründü. Onlarca çevik kuvvet ve sivil polis de gençlerin arkasından giderek metro girişinde önlerine geçti. Sivil polisler hakaretler eşliğinde eylemin sonlandırılması dayatmasında bulundu. Burada bir açıklama daha yapılarak, önceki gün aynı yerde gerçekleşen faşist saldırıya değinildi ve topluca metroya girilerek eylem sonlandırıldı.

Eğitim sistemini yapboza çeviren sermaye devleti geçtiğimiz haftalarda kaldırdığı TEOG'un yerine geçecek yeni sistemi açıkladı. Liselere geçiş için yeni sistemi, Milli Eğitim Bakanı İsmet Yılmaz açıkladı. "Eğitim Bölgesi ve Sınavsız Mahalli Yerleştirme Sistemi" olarak duyurulan sistemde, "fen liseleri gibi nitelikli okullara" girmek için sınav yapılacak. Sınava girmeyen öğrenciler, tercih yaptıkları okullar arasından evlerine en yakın olan okula yerleştirilecek.

Eğitimde kaliteyi arttırmak istediklerini öne süren Yılmaz, "sadece nitelikli okulları hedefleyenler sınava girecek" dedi. Bu sınavın merkezi olarak, Haziran ayında yapılacağını söyleyen Yılmaz, bu sınavla girilebilecek okulların ise Mayıs ayında açıklanacağını ifade etti. İki bölümden ve toplam 60 sorudan oluşacak sınavın 90 dakika olacağını, tek oturumda yapılacağını kaydeden Yılmaz, sınava girenlerin 5 tercih hakkı olacağını belirtti.

Sınava girmeyen öğrencilerin de 5 tercih yapacağını ve evine en yakın okula yerleştirileceğini belirten Yılmaz, yeni sistemi belirlemelerindeki gerekçeleri

Yapboz eğitim: TEOG'un yerine "basit, anlaşılır bir sistem"

ne ilişkin şunları söyledi: "Bizler gelen şikayetleri dikkate almak zorundayız. Herkes bu eksiklerde mutabık. Evi yakın olana imtiyaz tanınır diye bir şey yoktu. Bu sıkıntıları ortadan kaldırmak için stresi kaldıracak basit, kolay ve anlaşılır bir sistem getirelim dedik."

BAKANDAN "KİMSE İSTEMEDİĞİ OKULA GİTMEMEYİ" YALANI

Yılmaz 8 Kasım günü ise Plan ve Bütçe Komisyonu'nda milletvekillerinin sorularını cevaplayarak, ihraçlara gerekçe yapılan "terörle iltisak" söyleminin dayanaksızlığını ve 100 bin öğretmen açığı olduğunu itiraf etti.

"100 BİN ÖĞRETMEN AÇIĞI VAR AMA 20 BİN TANE ATADIK"

Yılmaz, 15 Temmuz darbe girişiminden sonra özel eğitim kurumlarında

çalışan ve "terörle iltisaklı olan, olduğu düşünülen" 22 bin 474 kişinin çalışma izninin iptal edildiğini söyledi. Yılmaz, bunlar içindeki 2 bin 522 kişinin çalışma izninin geri verildiğini ekledi. 39 bin 300 sözleşmeli öğretmen atandığını ifade eden Yılmaz, 100 bin öğretmen açığı olduğunu söyleyerek, buna rağmen 20 bin öğretmen alınacağını söyledi.

"FIRSAT EŞİTLİĞİ" DEMAGOJİSİ

Liseye geçişte önceliklerinin "fırsat eşitliği" olduğunu söyleyen Yılmaz, "Temel öğretimden orta öğretime geçiş için öğrencilerin herhangi bir kısıtlama olmaksızın, bir ön değerlendirmeden geçmeksizin, sınava özgür iradeleri ve hedefleri doğrultusunda" girmelerinin "daha adil olacağını" iddia etti. Hiç kimsenin istemediği okula gitmeyeceğini de iddia eden Yılmaz, öğrencilerin yetenek, ilgi ve başarılarının ilkökoldan

itibaren izleneceğini, okullar arası kalite farkını da ortadan kaldırmalarıyla liselelere sınavsız giriş yapılacağını öne sürdü. Yılmaz, "Fen Liseleri, Sosyal Bilimler ve proje okullarına sınavla öğrenci alan okullar var. Sınav zorunlu değil. İsterse girer, istemezse girmez. Hiç kimseyi istemediği okula göndermeyeceğiz" diye konuştu.

Konuyla ilgili açıklama yapan Eğitim Sen Genel Başkanı Feray Aytekin Aydoğan yeni sistemin eşitsizliği derinleştireceğine dikkat çekerek şunları söyledi: "Adrese dayalı kayıt sistemi öğrencilerin istediği okula gitme hakkını ortadan kaldırmaktadır. Okullar arasındaki eşitsizlik, adrese dayalı kayıt sistemi ile sınıfsal eşitsizlikleri daha da arttıracaktır. Çok sayıda veli, öğrencisinin gitmesini istediği okulların bulunduğu bölgelere taşınacak, buralarda oluşan yoğunluklar yeni sorunlara neden olacaktır. Ekonomik nedenlerle ikametini değiştiremeyen ailelerin çocukları ise nitelikli okullar olarak belirtilen okullarda eğitim görme hakkını fiilen kaybedecektir."

Devlet tacizi aile şiddetine döndü

Ankara polisinin devrimci gençlere yönelik tacizleri aile içi şiddete yol açtı. 1 Kasım günü ailesi Ankara polis tarafından aranan bir DGB'li babası tarafından darp edildi.

Devrimci Gençlik Birliği (DGB) tarafından yapılan açıklamada; 3 Kasım günü DGB'linin ailesini arayan Ankara polislerinin, "çocuğunuz terör örgütü üyesi" diyerek aileyi kışkırttığı ve bu kışkırtma sonucunda aynı gün akşam DGB'li üniversite öğrencisinin ailesi tarafından darp edildiği söylendi.

Açıklamada aylardır ailelerinin Ankara polisi tarafından rahatsız edildiğini söyleyen DGB, yaşanan olaya ilişkin "En son olarak 1 Kasım Çarşamba günü bir yoldaşımızın ailesini arayan Ankara Emniyeti bir kez daha 'terör' edebiyatı ile yoldaşımızın ailesini kışkırttı. Bu aramadan sonra olay günü akşam evine giden yoldaşımız evde babası tarafından demir sopa da kullanılarak darp edildi. Babası tarafından linç edilmek istenen yoldaşımız ailenin diğer fertlerinin ve komşuların araya girmesi ile linç edilmekten kurtuldu. Ertesi gün sabah saatlerine kadar hastanede kalan yoldaşımızın uğradığı şiddet hastanede alınan darp raporu ile de belgelenmiş durumda" ifadelerini kullandı.

"Yoldaşımızın uğradığı şiddetin asli sorumlusu ailelerimizi kışkırtarak bizleri karşı karşıya getirmeye çalışan Ankara Emniyeti'dir. Oğün Samast gibi katillerle hatıra fotoğrafı çektirenler, İŞİD'li katilleri 'öfkeli çocuklar' ilan edip kendilerini patlatmadan haklarında işlem yapıla-

mayacağını söyleyenler, yoldaşımızın ailesini kışkırtarak yaşanan bu linç olayını bilinçli bir şekilde örgütlemiş ve organize etmişlerdir" denilen açıklamada; gelecek ve özgürlük mücadelesinin her türlü baskı ve zorbalığa karşı kesintisiz bir şekilde devam edeceği söylendi.

POLİS TACİZİ VE AİLE ŞİDDETİNE DAİR AÇIKLAMA

DGB ve Devrimci Liseliler Birliği (DLB), saldırıya karşı 4 Kasım günü İnsan Hakları Derneği Ankara Şubesi'nde basın toplantısı gerçekleştirdi.

Toplantıda DGB adına yapılan konuşmada, Ankara polislerinin kaçırımlarla, ajanlaştırma çabalarıyla, ailelerin aranmasıyla gençliği hedef alan saldırılarına değinildi. Birçok devrimci kurumun benzer saldırılara maruz kaldığı, bunun son örneğinin ise bir DGB'linin ailesinin TEM polisleri tarafından arandıktan sonra karşılaştığı aile şiddeti olduğu ifade edildi. Gençliği mücadeleden alıkoymaya ve yıldırma yönelik yapılan bu baskı ve saldırıların devrim mücadelesinin önünde engel olamayacağı vurgulandı.

Basın açıklamasında da "Ankara polisi toplumu baskı altında tutabilmek, gençliğin gelecek ve özgürlük özlemini bastırabilmek için baskı, tehdit ve şantajla bizleri yıldırma çalışıyor" denilerek, yaşanan olayın bunun son zinciri olduğu belirtildi. "OHAL'le terör devleti ilan edenler, Ankara sokaklarını valilik genelgeleri ile eylemlere yasaklayanlar, İnsan Hakları Anıtı'nı bariyerlerle çeviren

insanlık düşmanları, bizleri de ailelerimiz üzerinde baskı kurarak susturmaya çalışıyor. Nuriye Gülmen ve Semih Özakça gibi haksız-hukuksuz ihraçlara karşı işlerini geri isteyen kamu emekçilerini 'terörist' ilan ederek öldürmeye çalışanlar, ailelerimizi arayıp 'terör örgütü' üyesi olduğumuzu söyleyerek kışkırtmaya çalışıyor" ifadelerine yer verilen açıklamada, polis tacizi sonrası yaşanan aile şiddetine değinildi.

İktidarın artık baskı ve zorbalıktan başka bir yöntemle bu toplumu yönetmediği, yaşanan tüm saldırıların bunun bir yansıması olduğu vurgulanan açıklama, baskı ve zorbalığa karşı eşit ve özgür bir dünya için mücadele çağrısında bulunularak sonlandırıldı.

Babası tarafından saldırıya uğrayan DGB'li de söz alarak şunları söyledi: "Bu yaşanan olayın toplum ve ülkenin içinde bulunduğu baskı sürecinden bağımsız olduğunu düşünmüyorum. Mevcut kapitalist düzen bir kriz yaşamakta ve sermaye sınıfı yönetememekte, yönetemedikçe de hırçınlaşmakta; sosyalistlere, devrimcilere, demokratlara gün geçtikçe daha şiddetli bir şekilde saldırmakta. Biz sosyalistler olarak siyasal özgürlüğümüzü sonuna kadar savunduk, siyaset yapacağımızı, hiçbir baskının, tehdidin, zorbalığın bizi yıldıramayacağını belirttik. Bundan sonra da mücadelemizle bunu belirtmeye devam edeceğiz. Yaptıkları baskılar, tacizler, ailelerimizle bizi karşı karşıya getirmeye çalışmaları, bu çabaların hiçbiri sonuç vermeyecek, asla mücadelemizden vazgeçmeyeceğiz."

Ekim Devrimi 100. yılında: Gelecek mutlak sosyalizm!

Ekim Devrimi'nin 100. yılında İzmir'de bir süredir işçilere, gençlere Ekim Devrimi'nin anlamını, önemini anlatmak için bir kampanya yürütüyoruz. Kampanyanın önemli ayaklarından biri de Karşıyaka'da gerçekleştireceğimiz yürüyüşü. Ön hazırlığında birçok afişle, bildiriyle İzmir'in dört bir yanına seslenmiştik. Çağrılarımızın karşılık bulduğunu, özellikle gençler açısından bir karşılığı olduğunu da gördük. Eylem başlamadan polisler tarafından valilik izninin olmadığı bahanesiyle yürüyüşü yapamayacağımız, basın açıklamasını yaparak dağılmamız söylendi. Fakat bizler tüm meşruluğunu Ekim Devrimi'nden aldığımız kararlılığımızla yürüyüş yapmanın en doğal hakkımız olduğunu, bizlere değil çetelere barikat kurmalarını ve yasağı tanımadığımızı söyleyerek yürüyüşe geçtik. Azgınca saldırarak durdurabileceklerini sanmalarına rağmen, bizlerin karşı koymasını engellemediler. Eylemi izleyen insanları da korkutarak uzaklaştırmaya çalışmalarına rağmen çevredekiler alkışlarıyla eylemi sahiplendiler. Polislere karşı "nasıl vuruyorsunuz" diye bağırpıp, yuhalayarak tepki gösterdiler. Böyle bir tepkiyi beklemiyorlardı.

Son iki yıldır durmadan uzattıkları OHAL ile ülkeyi yönetmeye çalışıyorlar, işçilere ve emekçilere açıklık ve sefaletten başka bir şey vermeyen bu düzen, gençliğe de geleceksizlik dayatıyor. Artan gericilik koşulları daha da sertleşirken, eylem yasakları, tutuklamalar, KHK'larla korku üzerine kurulu saltanatlarını sağlama almaya çalışıyorlar. Kendilerine karşı tek bir sese bile tahammül edemeyip, azgınca saldırımları da ne kadar çok korktuklarını gösteriyor. Daha farkında değiller belki ama ne kadar çok baskı kurmaya çalışsalar da, ne kadar çok korkutmaya çalışsalar da unuttukları bir şey daha var ki, korku ne kadar bulaşıcıysa cesaret de o kadar bulaşıcıdır.

Şan olsun Ekim Devrimi'nin 100. yılına!

Yeni ekimler için ileri!

İZMİR'DEN GENÇ BİR KOMÜNİST

Ekim Devrimi

**Yeni Ekimler
için ileri!**

